

Eeklo Tieltsesteenweg

Juni 2024

M. PYPE, L. MALFIET & J. HOORNE

DL&H Archeologienota

Colofon

Project
Eeklo Tieltsessesteenweg 16-20
Archeologienota

Auteurs: Marie Pype, Lisa Malfliet & Johan Hoorne

Erkend Archeoloog:
De Logi & Hoorne bv
OE/ERK/Archeoloog/2015/00052
Canadezenlaan 1A
9991 Adegem
BTW BE 0845.028.465 RPR Gent
www.dl-h.be

DL&H Archeologienota
© 2024 – De Logi & Hoorne bv

Niets uit deze publicatie mag vermenigvuldigd worden, opgeslagen in geautomatiseerde gegevensbestanden en/of openbaar gemaakt worden onder enige vorm of wijze ook (digitaal, mechanisch, door fotokopie) zonder toestemming van De Logi & Hoorne bv

Inhoud

DEEL 1: VERSLAG VAN RESULTATEN	5
Abstract	5
HOOFDSTUK 1: BUREAUONDERZOEK	5
1. Beschrijvend gedeelte	5
1.1. Administratieve gegevens	5
1.2. Onderzoeksopdracht	7
1.2.1. Geplande werken en bodemingrepen	7
1.2.2. Criteria voor opmaak archeologienota	7
1.3. Doel en onderzoeksvragen	7
1.4. Onderzoeksstrategie en -methode	9
2. Assessmentrapport	9
2.1. Landschappelijke gegevens	9
2.1.1. Ruimtelijke situering	9
2.1.2. Geologische gegevens	9
2.1.3. Aardkunde	10
2.1.4. Topografie	10
2.1.5. Bodemgebruik	10
2.1.6. Synthese	10
2.2. Historische en archeologische gegevens	14
2.2.1. Historisch kader	14
2.2.2. Archeologische voorkennis	20
2.3. Datering en interpretatie van het onderzochte gebied	22
2.4. Verwachting ten aanzien van archeologisch erfgoed	22
2.5. Antwoorden op de onderzoeksvragen	23
2.6. Afweging noodzaak en motivering verder onderzoek	23
3. Synthese	25
HOOFDSTUK 2: BIBLIOGRAFIE	26
1. Bibliografie	26

DEEL 2: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN	28
HOOFDSTUK 1: AFWEGING EN MAATREGELEN	28
1. Afweging van de nood aan maatregelen	28
1.1. Volledigheid uitgevoerde vooronderzoek	28
1.2. Impact van de geplande werken	28
HOOFDSTUK 2: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN VOOR UITGESTELD VOORONDERZOEK	29
1. Administratieve gegevens	29
2. Algemeen onderzoeksdoel	29
3. Strategie en methodes	29
4. Randvoorwaarden	29
5. Fases van uitgesteld vooronderzoek	30
5.1. Landschappelijk bodemonderzoek	30
5.1.1. Onderzoeksdoelen en -vragen	30
5.1.2. Strategie en techniek	30
5.1.3. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk	30
5.2. Verkennend archeologisch booronderzoek	32
5.2.1. Onderzoeksdoelen en -vragen	32
5.2.2. Strategie en techniek	32
5.2.3. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk	32
5.3. Waarderend archeologisch booronderzoek	32
5.3.1. Onderzoeksdoelen en -vragen	32
5.3.2. Strategie en techniek	33
5.3.3. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk	33
5.4. Proefputten in functie van prehistorische artefactensites	33
5.4.1. Onderzoeksdoelen en -vragen	33
5.4.2. Strategie en techniek	33
5.4.3. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk	34
5.5. Proefsleuvenonderzoek	34
5.5.1. Onderzoeksdoelen en -vragen	34
5.5.2. Strategie en techniek	34
5.5.3. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk	35

DEEL 1: VERSLAG VAN RESULTATEN

Abstract

Voorafgaand aan de ontwikkeling van een terrein aan de Tieltsesteenweg in Eeklo dient het archeologisch potentieel van deze gronden bepaald te worden. Hiertoe werd een bureauonderzoek uitgevoerd.

Het projectgebied heeft door zijn ligging op de zuidelijke flank van een zandrug en nabij de historische stadskern van Eeklo een interessante ligging voor het aantreffen van archeologische sporen. Archeologische vindplaatsen in de omgeving geven geen uitsluitel over het archeologisch potentieel van het terrein. De verharding en bebouwing aanwezig op het terrein sinds de 19de eeuw hebben mogelijk een negatieve invloed op de bewaring, dit is echter niet exact bepaalbaar op basis van het bureauonderzoek. Samengevat bestaat op basis van het bureauonderzoek onvoldoende zekerheid over de bewaringsgraad van het bodemarchief en de effectieve aan- of afwezigheid van een archeologische vindplaats op het plangebied.

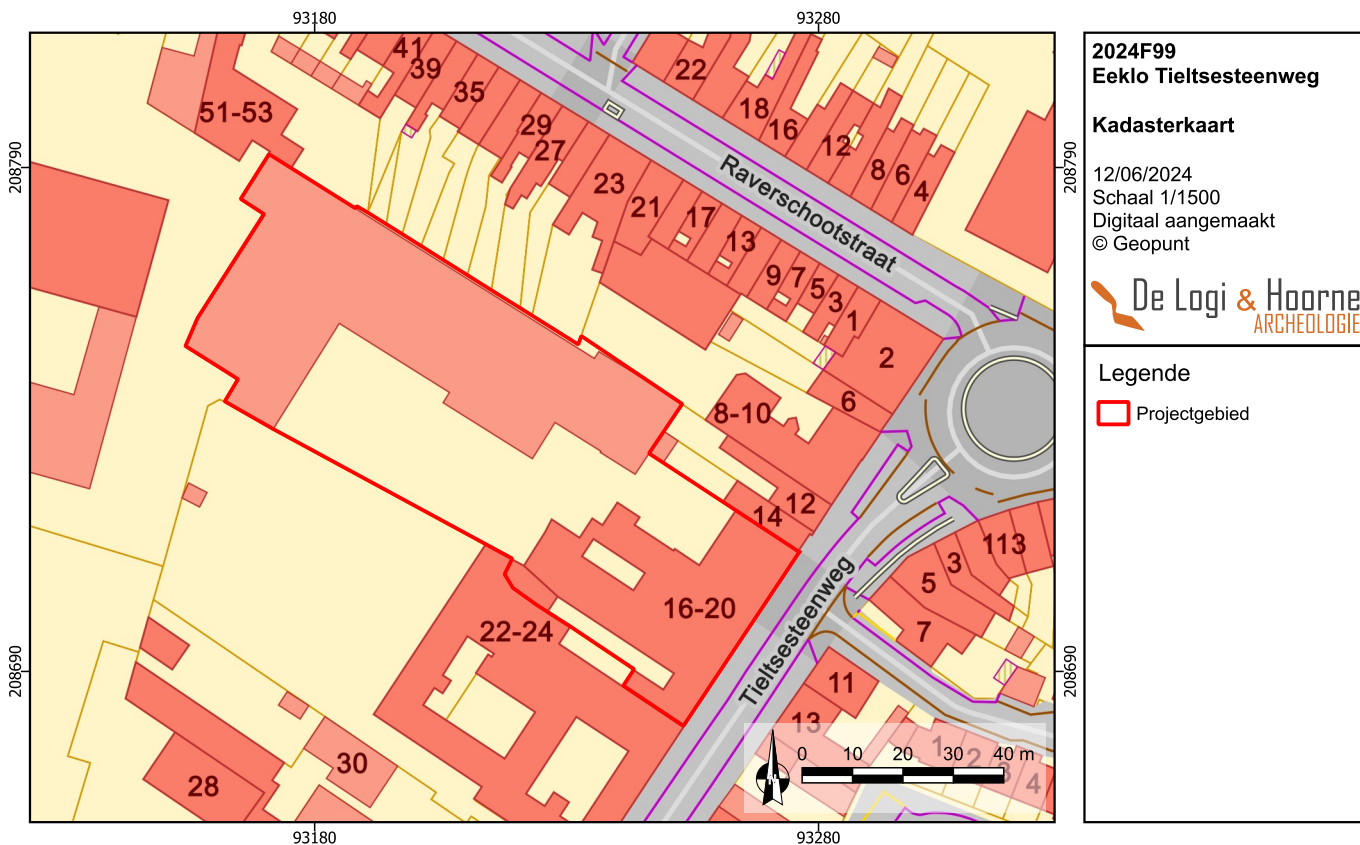
Om de aan- of afwezigheid van relevante archeologisch sporen of vondsten op het terrein afdoende vast te stellen is verder vooronderzoek nodig in de vorm van 5 landschappelijke boringen. Op basis van de resultaten hiervan wordt besloten of bijkomend verkennend en/of waarderend archeologisch booronderzoek nodig is. Indien daarna nodig geacht, worden proefputten aangelegd. Ook dient op 4776m² een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd te worden. Dit terreinwerk gebeurt in uitgesteld traject, wanneer het terrein toegankelijk is.

HOOFDSTUK 1: BUREAUONDERZOEK

1. Beschrijvend gedeelte

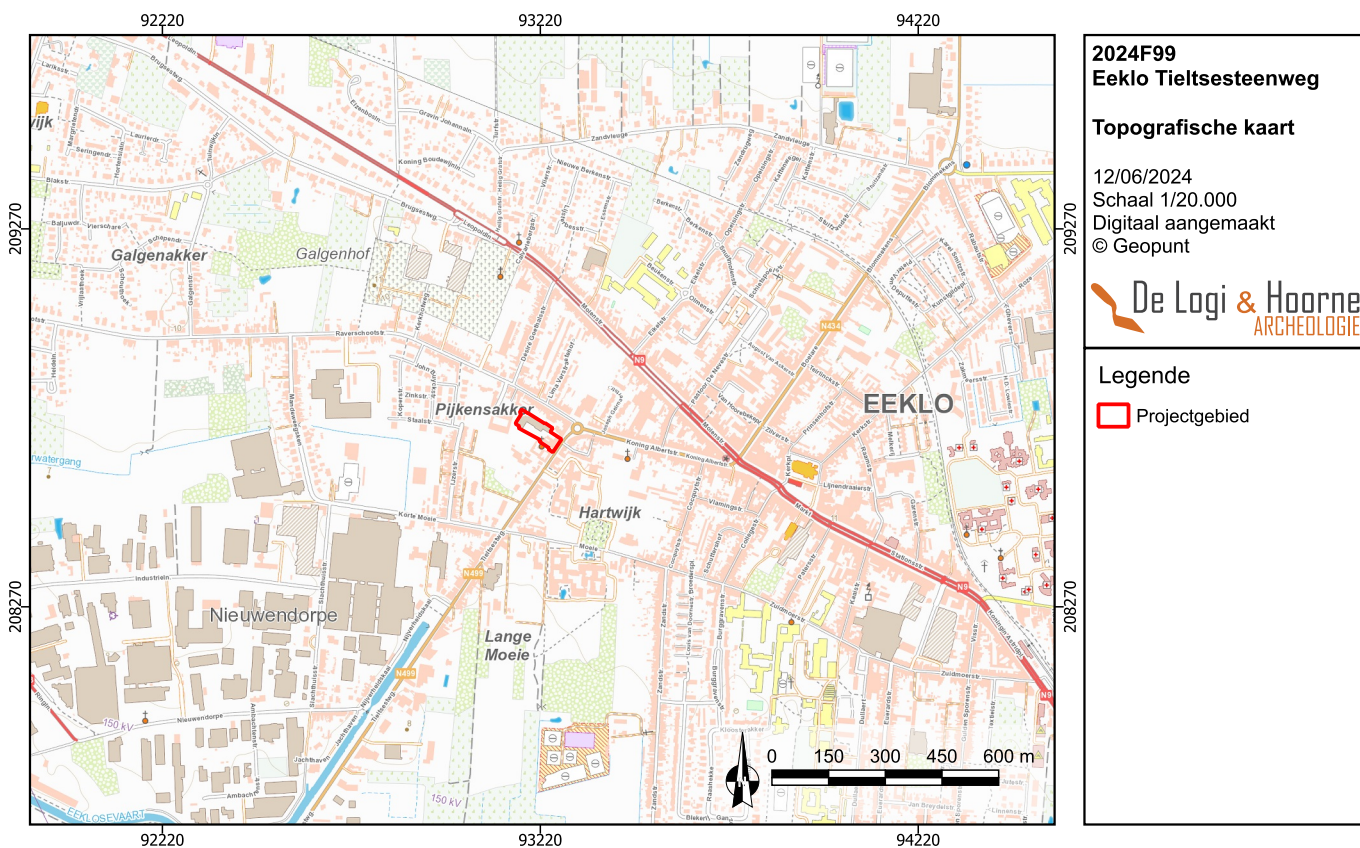
1.1. Administratieve gegevens

Projectcode bureauonderzoek:	2024F99
Sitecode:	EEK-TIE-24
Nummer van het wettelijk depot:	Niet van toepassing
Erkende archeoloog:	De Logi & Hoorne bv OE/ERK/Archeoloog/2015/00052
Locatie projectgebied:	Eeklo, Tieltsesteenweg 16-20
Bounding box (Lambert72):	punt 1: min. X: 93154,4; max. Y: 208679,2 punt 2: max. X: 93276,2; min. Y: 208792,7
Kadaster:	Eeklo, Afdeling 2, Sectie E: 1598W4
Oppervlakte projectgebied:	5492m ²
Oppervlakte percelen:	5492m ²
Termijn bureauonderzoek:	7 juni t.e.m. 19 juni 2024
Betrokken actoren en specialisten:	Marie Pype (junior archeoloog); Lisa Malfliet (erkend archeoloog); Johan Hoorne (redactie, zaakvoerder erkend archeoloog)
Wetenschappelijke advisering:	Niet van toepassing
Kadasterkaart:	Figuur 1
Topografische kaart:	Figuur 2

Figuur 1: Projectgebied op de kadasterkaart (© Geopunt)

Figuur 2: Projectgebied op een topografische kaart (© Geopunt)

1.2. Onderzoeksopdracht

1.2.1. Geplande werken en bodemingrepen

De initiatiefnemer wenst het terrein van 5492m² aan de Tieltsesteenweg in Eeklo te ontwikkelen. Het betreft kadasterperceel 1598W4 van afdeling 2, sectie E in Eeklo. Het project omvat de renovatie van enkele bestaande constructies op het perceel, de afbraak van het merendeel van de bebouwing en het oprichten van 20 appartementen.

Op de zuidoostelijke grens van het perceel, langs de straatkant, bevindt zich het als bouwkundig erfgoed vastgestelde Witte Huis. Dit gebouw neemt een oppervlakte in van 456m² en wordt gerenoveerd tot een handelspand en hotel. Het overige deel van het terrein wordt ingenomen door loodsen en parking. 260m² van de loodsruimte wordt gerenoveerd tot een berging. Het gaat om een tuinberging van 124m² in de noordwestelijke hoek en een fietsenberging van 136m² centraal op het perceel. De rest van de loodsen en de parking wordt afgebroken.

Over een oppervlakte van 870m², centraal op het projectgebied, worden er nieuwbouw appartementen met een ondergrondse parking aangelegd. De parking wordt uitgegraven tot op 3,85m. Voorts worden twee liftputten uitgegraven tot op 4,85m en dient ook rekening gehouden te worden met bodemverstoring door de aanleg van nutsvoorzieningen, riolering en regenwateropvang. Ten zuidwesten van het appartementencomplex worden twee lineaire wadi's van in totaal 59m² aangelegd tot op 0,5m diepte. Ook wordt verspreid over het terrein verharding aangelegd voor parking, doorgang van auto's, fietspaden en wandelpaden waarbij de bodem wordt uitgegraven tot op een diepte van 0,4m.

Samengevat vormt de oprichting van de appartementsgebouwen een reële bedreiging tegenover het potentieel aanwezige bodemarchief aangezien de uitgraving daar tot op 4,85m gaat. Maar ook in de omgeving errond, waar verharding en wadi's worden aangelegd, wordt het bodemarchief bedreigd. Enkel daar waar de bestaande bebouwing wordt gerenoveerd, wordt het bodemarchief niet verder aangetast. Het gaat om het Witte Huis en de twee bergingen die samen een totale oppervlakte van 716m² innemen. Uiterekend gaat het om een oppervlakte van 4776m² waar de ingrepen in de bodem het potentieel archeologisch bodemarchief verstoren.

1.2.2. Criteria voor opmaak archeologienota

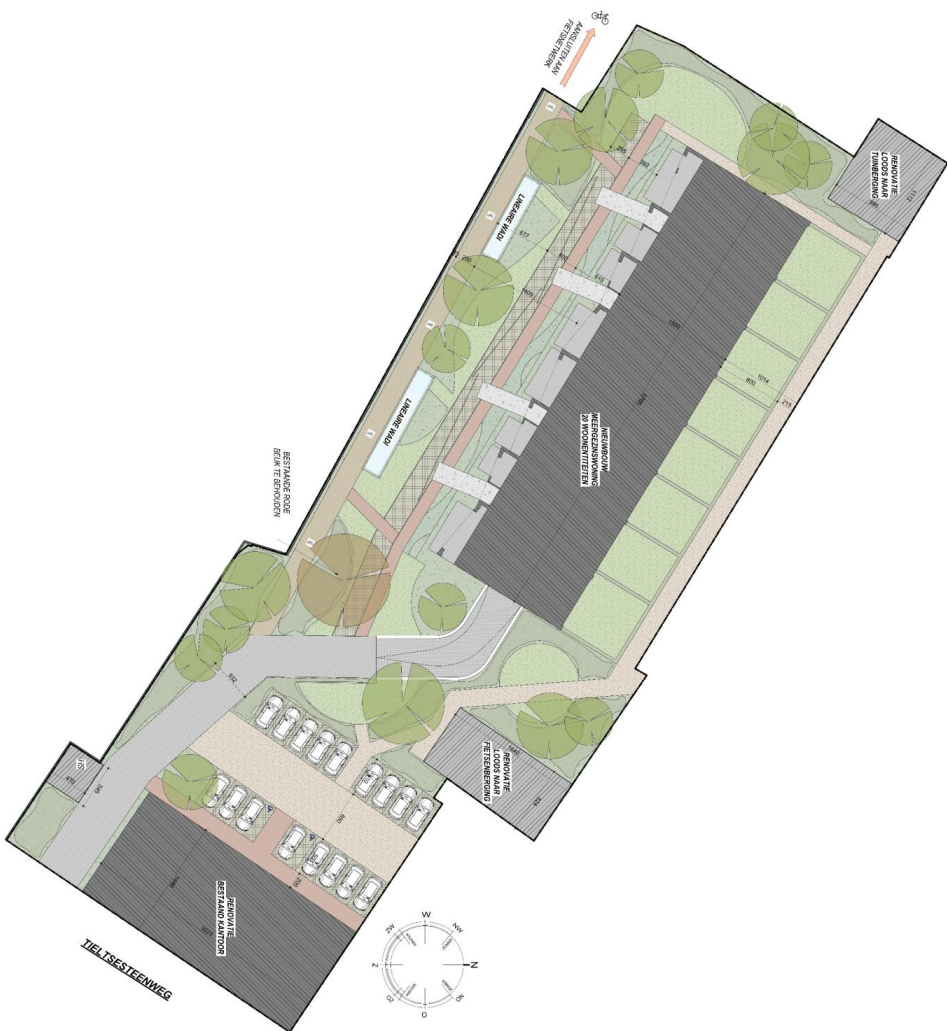
Voor de uitvoering van het geplande project dient de initiatiefnemer een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen aan te vragen. Volgens [artikel 5.4.1. van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013](#) en het stroomschema van Onroerend Erfgoed moet bij de vergunningsaanvraag een archeologienota waarvan akte is genomen gevoegd worden.

1.3. Doel en onderzoeksvragen

Dit bureauonderzoek heeft als doel het archeologisch potentieel te bepalen van het plangebied aan de Tieltsesteenweg in Eeklo. Uit deze studie van landschappelijk, archeologische en historische bronnen moet blijken of — in het kader van de geplande ingrepen — archeologische maatregelen nodig zijn om het bodemarchief veilig te stellen, en welke deze zijn. Een degelijke inschatting kan gebeuren na beantwoorden van de volgende onderzoeksvragen:

- Wat is de landschappelijke ligging van het plangebied en welke invloed heeft dit op het archeologisch potentieel van het terrein?
- Welke evolutie kende het landgebruik en welke invloed heeft dit gebruik op de bewaring van het potentieel aanwezige archeologisch erfgoed?
- Zijn er indicaties voor de aanwezigheid van één of meerdere archeologische sites? Wat is de aard, datering en bewaring? Bestaat hierover voldoende zekerheid?
- Wat is het archeologisch potentieel van het projectgebied?
- Wat is het wetenschappelijk kennispotentieel van een eventueel aanwezige archeologische site op lokaal, regionaal en op Vlaams niveau?
- Welke impact hebben de geplande werken op het archeologisch bodemarchief?

Indien het bureauonderzoek er niet in slaagt op al deze vragen een afdoende antwoord te formuleren moet nagegaan worden met welke methode — of combinatie van methodes — van vooronderzoek dit doel wel bereikt zal worden.

Deze studie is eigendom van L8 architecten bv | SUSTAR sustainable architecture en zal niet aan derden worden overgedragen, noch medegedeeld geheel of gedeeltelijk en is opgesteld onder voorbehoud van wijzigingen

Figuur 3: Ontwerp (@ L8 architecten bv | SUSTAR sustainable architecture)

EEKLO
Tieltesteenweg
16-20

OMGEVING
29/04/2024

Opdrachtgever:
MEVACO
Adler

1.4. Onderzoeksstrategie en -methode

Om het archeologisch potentieel van het plangebied te kunnen evalueren wordt een vooronderzoek uitgevoerd dat resulteert in een archeologienota. Het onderzoek vangt aan met een bureaustudie van geologisch, aardkundig, landschappelijk, historisch en archeologisch bronnenmateriaal. De gewonnen informatie beslaat de geomorfologie, landschapsgenese en bewoningsgeschiedenis van het plangebied en levert zo aanwijzingen op over de verwachte aard en bewaringstoestand van het archeologisch bodemarchief.

Gegevens over aardkunde en geologie zijn geraadpleegd via de webservices van DOV Vlaanderen en Geopunt. Standaard worden minstens de tertiair en quartair geologische kaart, de bodemkaart en het digitaal hoogtemodel geconsulteerd. Aanvullend wordt gebruik gemaakt van het boek 'Geologie van Vlaanderen' (BORREMANS 2015). Bestaande resultaten van landschappelijke boringen op en rond het terrein worden in het onderzoek geïncorporeerd. In het onderzoek bestaat bijzondere aandacht voor de mogelijke aanwezigheid van afgedekte bodems, podzolen en de bewaringskansen van archeologische restanten in de bodem van het plangebied. Het archeologisch en historische bronnenonderzoek vangt aan met de raadpleging van relevante gegevens op het Geoportaal Onroerend Erfgoed en de Centrale Archeologische Inventaris, en historische kaarten en orthofoto's op Geopunt. Dit kan aangevuld worden met informatie uit historische literatuur, toponymie en archeologische verslagen. Informatie over de aanwezigheid van kabel- en nutsvoorzieningen op het plangebied wordt via de KLIP-toepassing bij Informatie Vlaanderen opgevraagd. De afbakening van het plangebied en de beschrijving van de geplande ingrepen is gebaseerd op de informatie en plannen die door de initiatiefnemer ter beschikking werden gesteld. Alle digitale — en waar mogelijk ook analoge — onderzoeksdocumenten worden binnen een GIS-omgeving geïntegreerd, vergeleken en bestudeerd. Het archief van het onderzoek wordt bewaard bij De Logi & Hoorne bv. De verzamelde gegevens worden bovendien digitaal bewaard op minstens twee individuele dragers.

Uiteindelijk moet het archeologisch potentieel van het plangebied geëvalueerd en tegenover de geplande bodemingrepen geplaatst worden. Hieruit moet duidelijk blijken of de geplande ontwikkeling wetenschappelijk waardevol bodemarchief dreigt te beschadigen. Indien hierover onvoldoende zekerheid bestaat, moet afgewogen worden welke archeologische maatregelen wel voor uitsluitel kunnen zorgen.

2. Assessmentrapport

2.1. Landschappelijke gegevens

2.1.1. Ruimtelijke situering

Het projectgebied van 5492m² bevindt zich op nummers 16 tot 20 van de Tieltsessteenweg in Eeklo. Ten noordoosten wordt het gebied begrensd door de percelen van de woningen langs de Raverschootstraat en Tieltsessteenweg. De Tieltsessteenweg vormt de zuidoostelijke grens van het gebied. In het zuidwesten wordt het projectgebied begrensd door een perceel langs de Tieltsessteenweg. In het noordwesten door een perceel langs de Raverschootstraat.

Het projectgebied bevindt zich op 700m ten westen van de kerk en de Markt in het centrum van de Eeklo en valt binnen de vastgestelde archeologische zone van de historische stadskern van Eeklo.

2.1.2. Geologische gegevens

Geologisch gezien bevindt het projectgebied zich binnen de Vlaamse Vallei met het kerngebied gelegen ten noorden van Gent, tussen Maldegem en Stekene. Dit gebied maakt deel uit van Zandig Vlaanderen. Het Vlaamse Valleilandschap vertoont in de nabijheid van het projectgebied verschillen in microreliëf en hydrografisch patroon waardoor een verdere landschappelijke onderverdeling mogelijk is. Het projectgebied bevindt zich binnen het dekzandruggencomplex Maldegem, onderdeel van het grotere oost-west georiënteerde dekzandruggencomplex van Maldegem – Stekene. Deze dekzandruggen kennen een asymmetrische doorsnede waarbij de zuidkant vrij uitgesproken is. Deze domineert, in de regio van het projectgebied, de depressiegordel van Waarschoot, die zich hier ten zuiden van de dekzandrug bevindt. De noordelijke helling van de dekzandruggen loopt geleidelijk af naar het vlaklandschap van Eeklo (DE MOOR & VAN DE VELDE 1995).

Ter hoogte van het projectgebied werd zo het Lid van Ursel aangesneden. Dit Lid bestaat uit een homogene, grijsblauwe klei tot zware klei, die niet kalk- of fossielhoudend is en verder weinig tot geen diagnostische macroscopische kenmerken bezit. Het dagzoomt in het zuidelijke gebied van het heuvelgebied van Oedelem – Zomergem – Adegem. De dikte van het Lid van Ursel varieert tussen 3 en 5m (JACOBS 2015: 145).

Het projectgebied wordt afgedekt door Kwartaire afzettingen van het type 8. Dit type omvat fluviale afzettingen uit het Midden- tot Laat-Pleistoceen die eventueel zijn afgedekt door eolische afzettingen (zand tot silt) uit het Weichseliaan (0,116 -0,0117 miljoen jaar geleden) tot Vroeg-Holoceen en/of hellingsafzettingen van het Quartair (2,58 miljoen jaar geleden – recent).

2.1.3. Aardkunde

Op de Vlaamse bodemkaart staat het projectgebied aangeduid onder slechts één bodemtype. Het gaat om antropogeen beïnvloede, kunstmatige en bebouwde gronden (OB). Volgens de *World Reference Base-classificatie* (WRB) gaat het om *Technosols/ Not Surveyed*. Dit impliceert een door de mens beïnvloede bodem, die gevormd werd door zware technische ingrepen (DONDEYNE *et al.* 2015: 13). In de buurt bevinden zich vooral matig droge tot matig natte zandbodems zonder, of met een onbepaalde, profielvorming (ZdP, ZcP).

2.1.4. Topografie

Op het digitaal hoogtemodel kan de landschappelijke situatie van het projectgebied duidelijk worden afgelezen. Het projectgebied ligt in de Vlaamse Vallei, op de zuidelijke flank van een lokale (N)W-(Z)O georiënteerde zandrug binnen het dekzandruggencomplex van Maldegem-Stekene. Centraal op de rug, ten oosten van het plangebied, worden maximale hoogtes van zo'n 10,9m TAW gehaald. De terreinen ten noorden en zuiden van de rug liggen op gemiddelde hoogtes van 5-7m TAW. Het projectgebied zelf kent een hoogte variërende tussen 8,8m en 10,2m TAW waarbij de hoogste waarden voorkomen in de noordelijk-oostelijke hoek van het terrein en de laagste waarden in de noordwestelijke hoek. Binnen het projectgebied zelf zijn geen waterlopen of grachten aanwezig.

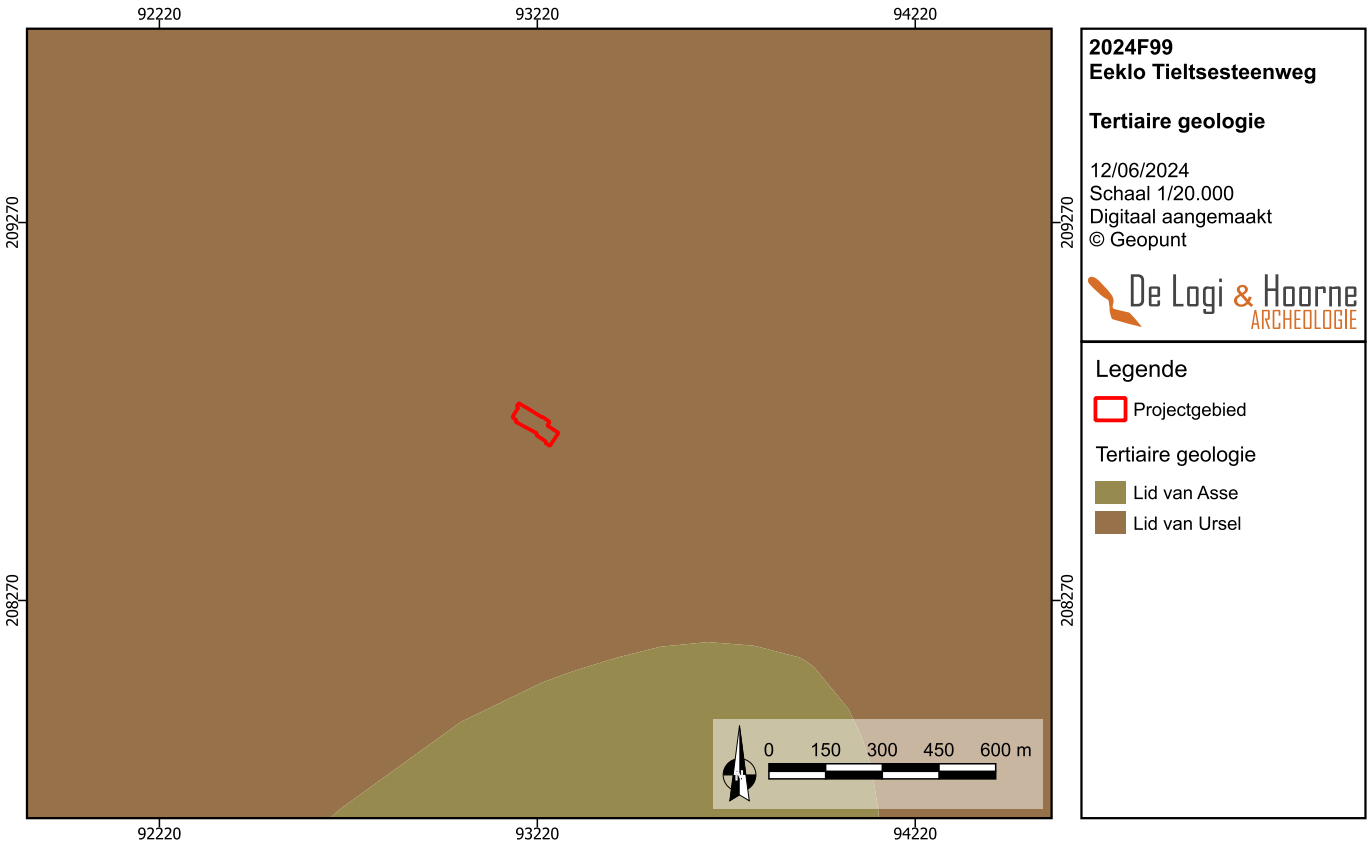
Op de kaart Traditionele Landschappen Vlaanderen (ANTROP 2002) valt het plangebied binnen de afbakening van *Stedelijke gebieden en havengebieden*, wijzende op de sterk bebouwde en antropogeen aangepaste omgeving.

2.1.5. Bodemgebruik

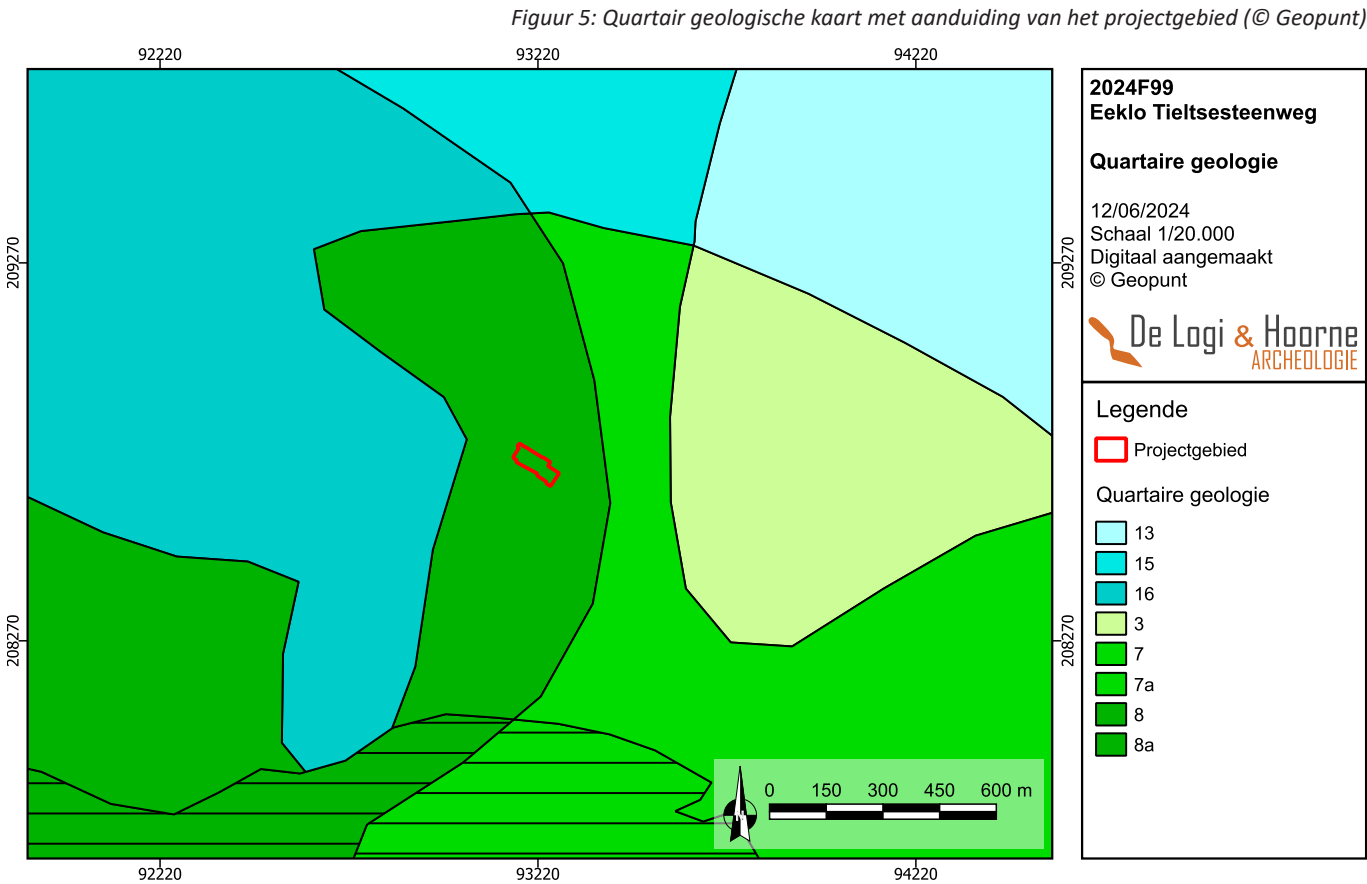
Vandaag is het projectgebied volledig bebouwd. In de zuidoostelijke hoek bevindt zich het als bouwkundig erfgoed vastgestelde Witte Huis dat momenteel wordt gebruikt als politiekantoor. De noordelijke hoek van het terrein evenals de noord- en zuidoostelijke zijden van het terrein worden ingenomen door loodsen. Centraal, tegen de zuidwestelijke zijde van het terrein bevindt zich een parking.

2.1.6. Synthese

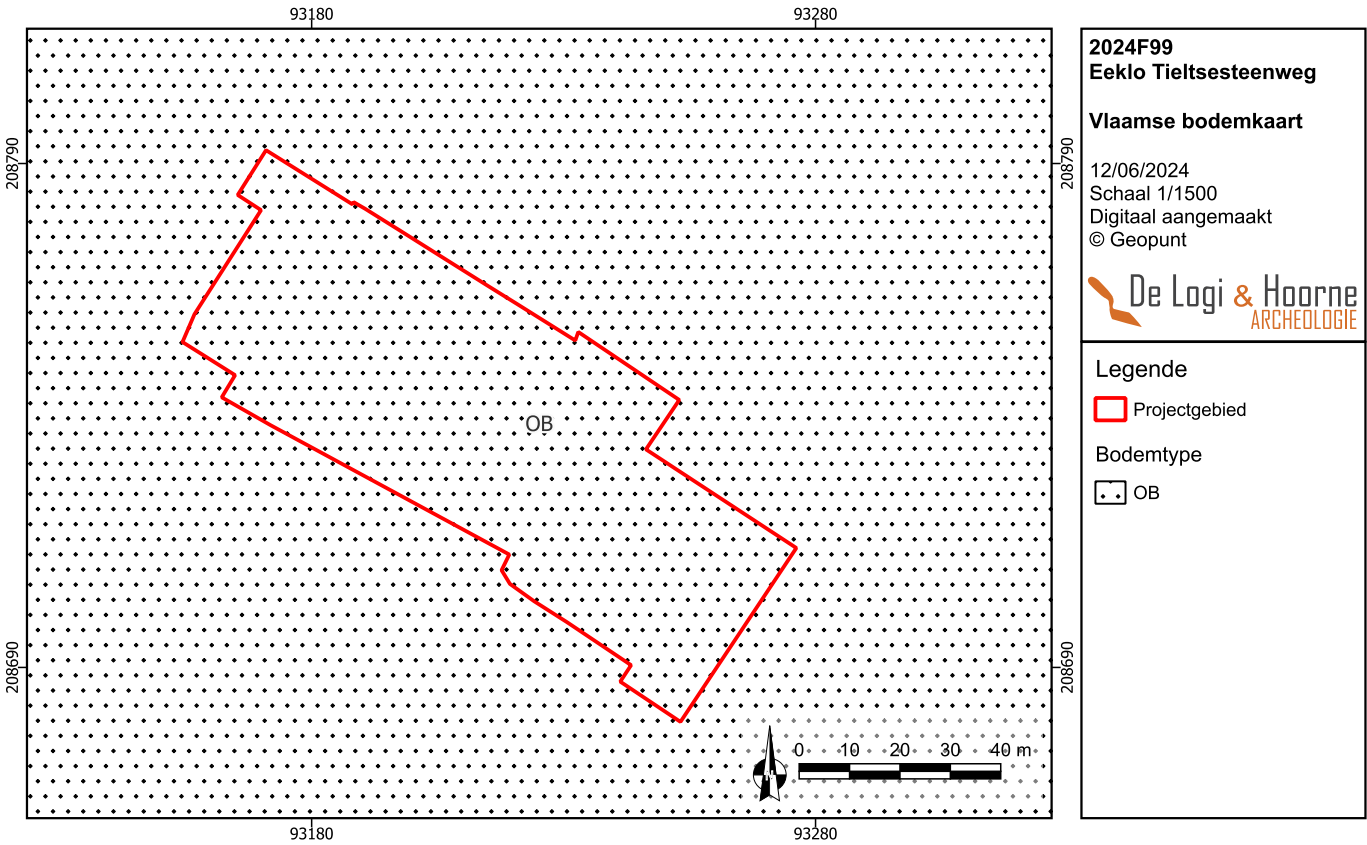
Het plangebied bevindt zich op de zuidelijke flank van een (N)W-(Z)O georiënteerde zandrug binnen het dekzandruggencomplex tussen Maldegem en Stekene. Het ligt tevens binnen de afbakening van de archeologische zone van de historische stadskern van Eeklo. Deze elementen duiden er samengevat op dat het terrein zich op een interessante geografische locatie bevindt zowel voor het aantreffen van *in situ* steentijd artefactensites, als ook jongere sporensites, en sporen van de historische stadskern. Het terrein is sterk antropogeen beïnvloed door verharding en bebouwing, wat bevestigd wordt door het gekarteerde bodemtype (OB). Dit kan een negatieve impact hebben op de bewaring van het bodemarchief, maar de impact is niet gekend op basis van het bureauonderzoek.

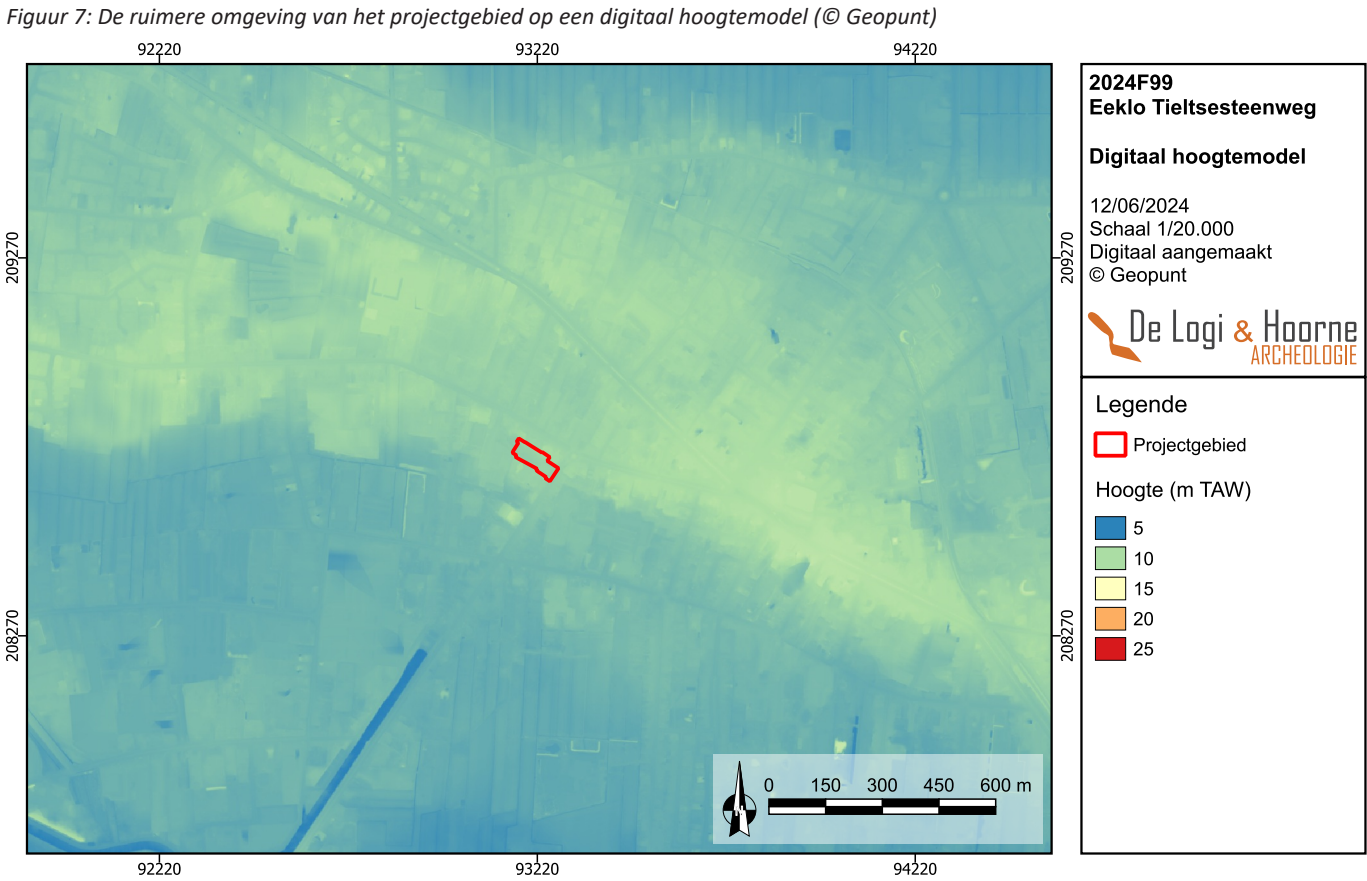
Figuur 4: Tertiair geologische kaart met aanduiding van het projectgebied (© Geopunt)

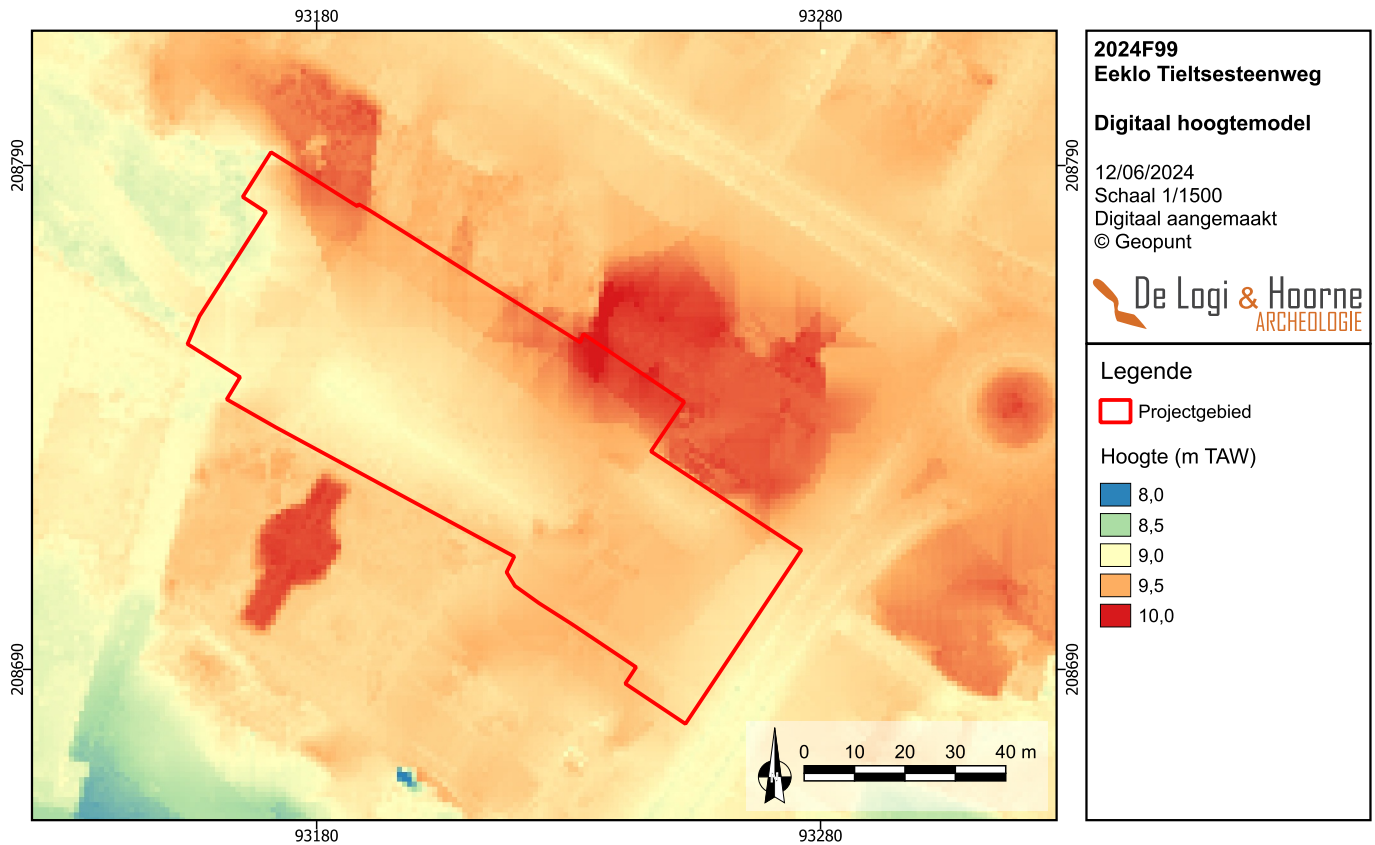
Figuur 5: Quartair geologische kaart met aanduiding van het projectgebied (© Geopunt)

Figuur 6: Het projectgebied op de Vlaamse bodemkaart (© Geopunt)

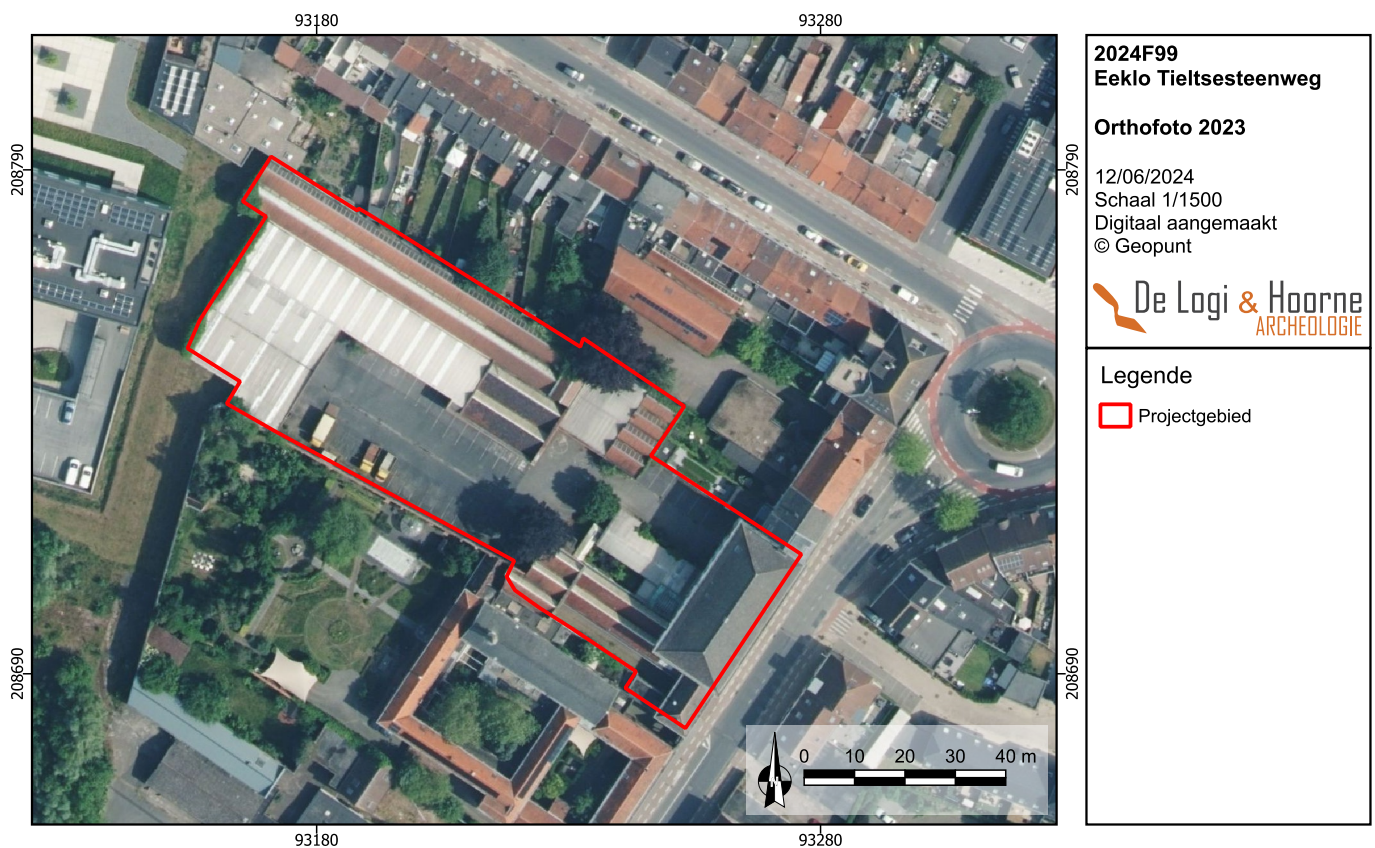

Figuur 7: De ruimere omgeving van het projectgebied op een digitaal hoogtemodel (© Geopunt)

Figuur 8: Het projectgebied op een digitaal hoogtemodel (© Geopunt)

Figuur 9: Het recente landgebruik binnen het projectgebied op een orthofoto uit 2023 (© Geopunt)

2.2. Historische en archeologische gegevens

2.2.1. Historisch kader

Het plangebied bevindt zich binnen de afgebakende archeologische zone van de historische kern van Eeklo (AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2024a). Over de oudste ontwikkeling van Eeklo en de exacte stichting van de kerk is weinig geweten. Pas in de 12de eeuw wordt Eeklo voor het eerst in de bronnen vermeld. De graaf van Vlaanderen bouwde de burcht van Raverschoot en aanvankelijk concentreerde de bewoning zich rond deze burcht, in het westelijk deel van het huidige grondgebied. Deze grafelijke burcht, werd volgens Galbertus van Brugge in 1127, na de moord op Karel De Goede, afgebrand waardoor de bewoningskern zich naar het oosten en het huidige stadscentrum verplaatste. Het was deze oostelijke nederzetting die in 1240 de stadsrechten van gravin Johanna Van Constantinopel ontving. Deze stadskeure gaf Eeklo het recht op een eigen rechtspraak en het eerste stede­huus werd kort nadien opgericht op de plaats van het huidige stadhuis dat dateert uit de tweede helft van de 17de eeuw (DE VOS 1971: 6-88; RYSERHOVE 1971: 310-395; TONDAT 1992: 3-17; VAN DE BOUCHAUTE 1982).

Al in de 11de eeuw en wellicht zelfs vroeger, kwam er op de heerweg druk verkeer tot stand. Door de centrale ligging tussen Brugge en Gent, kon de stad zich dankzij de goede handelscontacten ontplooiën binnen de lakennijverheid (DE POTTER & BROUCKAERT 1973). Ook de Gentse abdijen van Sint-Pieter en Sint-Baafs speelden bij de economische ontwikkeling van de stad een belangrijke rol. Net ten noordwesten van de stadskern werden verschillende pachthoeven opgericht. Het Sint-Jansgoed en het Goed ter Moere, ten noordwesten van de stadskern zijn hiervan enkele getuigen (LAMPAERT 1967-1973; RYSERHOVE 1971).

Voor de aanvang van de 13de eeuw speelde Eeklo geen belangrijke economische of politieke rol. Het waren voornamelijk Aardenburg en Maldegem die een belangrijkere positie innamen. In de bewuste keure van 1240 wordt de stad Novum Eclo genoemd. Deze naamgeving moet gezien worden in het licht van de snelle 13de-eeuwse ontwikkelingen die gekenmerkt werden door de grootschalige ontginning van bos, veeteelt en in beperkte mate landbouw. In de 12de eeuw kwam er vanuit het latere Eeklo wel een verkeersstroom in noordelijke richting op gang, toen de graaf van Vlaanderen de moeren in het noorden van het graafschap op grote schaal liet ontvenen. Vanaf de 13de eeuw gebeurde deze turf­ontginning op grote schaal. Dergelijke drukte moet de mensen on­tegensprekelijk aangezet hebben zich aan de Antwerpse Heerweg te vestigen en dan met name op een plek dichtbij de weg naar het rijke noordelijke turfgebied. Op de droge zandgrond was het immers goed wonen (DE VOS 1971: 9).

In het midden van de 13de eeuw stond Eeklo gekend als de parrochia Sancti Vincentii of Eclo Sanctae Crucis. Het is rond diezelfde periode dat de stedelijke structuur van Eeklo voltooid werd. De stadskern werd gevormd door de Markt, oorspronkelijk bestaande uit het kerkplein met kerk en schepenhuis en gevat binnen het stratennet tussen de Zuidmoerstraat in het zuiden, de Cocquytstraat in het westen en de Patersstraat in het oosten. Later breidde Eeklo zich in het westen uit tot aan de Zandvleuge en de Brugse straat, in het noorden tot het einde van de Boelare, de Kerkstraat, de Krommewaalstraat en in het oosten tot aan de Hospitaalstraat. Vooral ten noorden van de stadskern was het grondgebied zeer uitgestrekt.

Door de gunstige ligging langs de handelsweg Brugge-Antwerpen, en de verbinding met Gent via het rond 1450 gegraven Leiken, kon Eeklo zich als handelsstadje ontwikkelen. De lakennijverheid was een belangrijke bron van inkomsten aangezien Eeklo binnen het graafschap Vlaanderen deel uitmaakte van het Brugse Vrije. De grauwezusters van Sint-Omer stichtten rond 1450 het Onze-Lieve-Vrouweklooster Ten Doorn, waarvan de ommuring staat afgebeeld op de kaart van het Brugse Vrije door Pieter Pourbus uit 1562 (zie infra) (DE POTTER & BROECKAERT 1973; LAMPAERT 1967-1973; RYSERHOVE 1971: 310-395; DE SCHRIJVER 1993; TONDAT 1993: 174-179; PILLE 2003: 57-68; VAN HOECKE 1995-1998). Tijdens de godsdienstoorlog, in 1678, werd het klooster echter vernield door de calvinisten. Eeklo, dat een broeinest van protestanten was, situeerde zich in de frontlinie van het conflict met als gevolg dat vele gebouwen in het historische centrum vernield werden. Tussen 1664 en 1685 stichtten de minderbroeders uit Brugge een nieuw klooster op de gronden van het vernielde klooster.

Hoewel de naam Eeklo als aanduiding van de stad nog maar 750 jaar oud is, heeft het woord een Oudnederlandse vorm, wat betekent dat het toponiem tot de vroege middeleeuwen (7^{de}

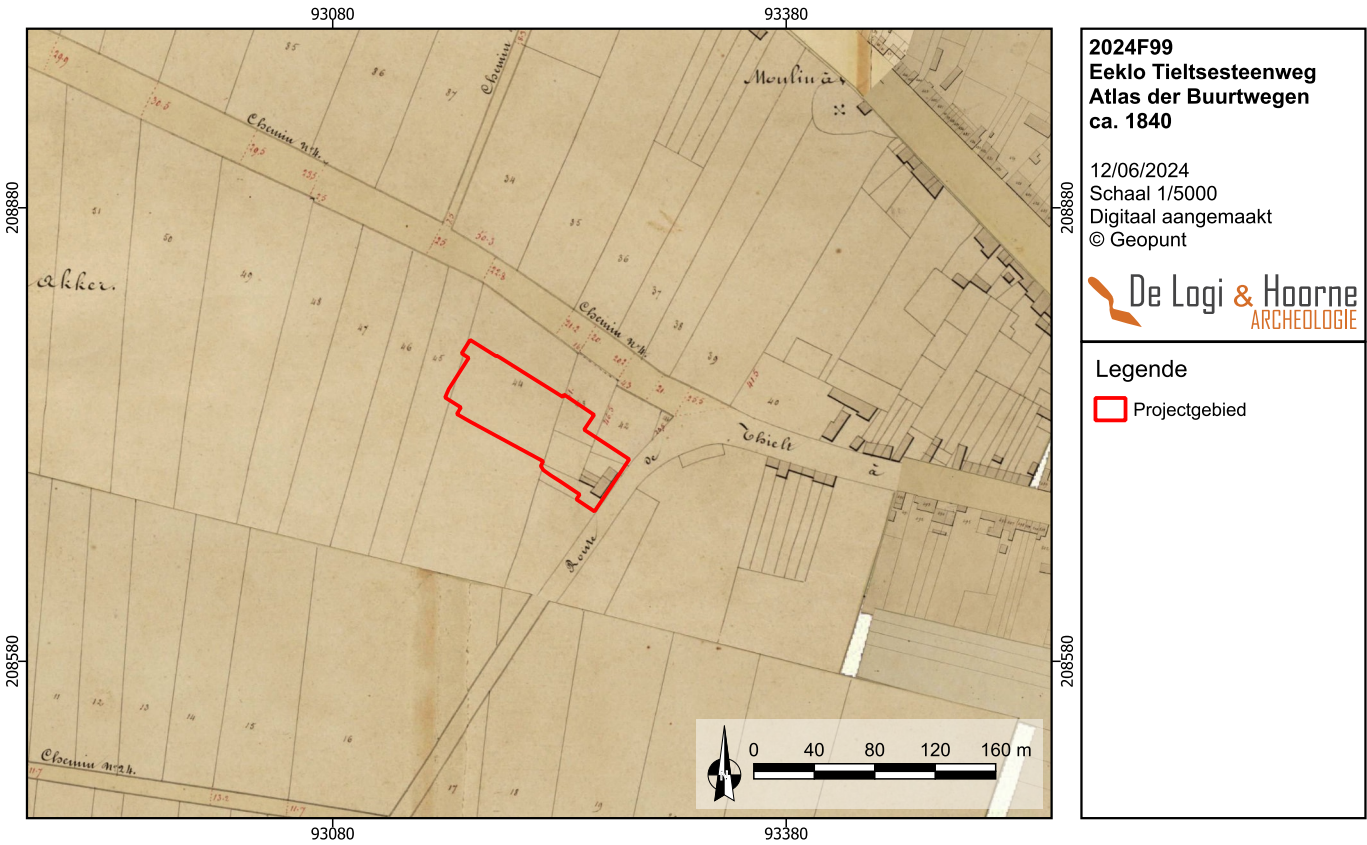
eeuw) opklimt. De naam van de stad Eeklo is samengesteld uit eke-lo. Eke verwijst naar eik, terwijl het tweede deel afkomstig is van het Germaanse woord lauha, wat bos of open plek in het bos betekent. Een lo wordt gekenmerkt door een bosje met verspreide begroeiing van struiken waartussen het vee kon graven. Het woord bos moet in die periode dan ook eerder gezien worden als een laag, wild struikgewas met bomen (De Vos et al. 1994: 13). Hierdoor kan Eeklo geïnterpreteerd worden als 'een eikenbos op hoge zandgrond' (DEBRABANDERE et al. 2010: 72).

Op het projectgebied bevindt zich het als bouwkundig vastgestelde erfgoed Witte Huis (ID 47984) (AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2024b). De oorspronkelijk twee huizen, opgetrokken in 1840, werden in 1845 verbouwd tot één woning en in 1854 vernieuwd tot het huidige voorkomen. De stad Eeklo kocht het Witte Huis aan in 1982 en richtte het in als politiekantoor. Op de achterliggende bedrijfsgebouwen werden de stedelijke technische diensten gevestigd.

Het projectgebied wordt afgebeeld op enkele historische kaarten. Op de ferrariskaart uit 1777 staat het projectgebied gekarteerd als akkerland met hagen. Het plangebied maakt deel uit van een zone met langwerpige rechthoekige percelen die langs de Raverschootstraat liggen. Van de Tieltsesteenweg is nog geen sprake. Ten oosten van het projectgebied is wel al bebouwing aanwezig langs de hoofdstraten van Eeklo. Op de Atlas der Buurtwegen uit 1840 is de Tieltsesteenweg wel zichtbaar, evenals het zogenaamde 'Witte Huis' aan de straatzijde. De rest van het projectgebied blijft onbebouwd. De topografische kaart van Vandermaelen (1846-1852) toont een gelijkaardige situatie. Op de Poppkaart (1842-1879) zijn twee bijgebouwen op het projectgebied zichtbaar, één ten noordwesten en één ten westen van het Witte Huis. Het overgrote westelijke deel van het projectgebied blijft onbebouwd.

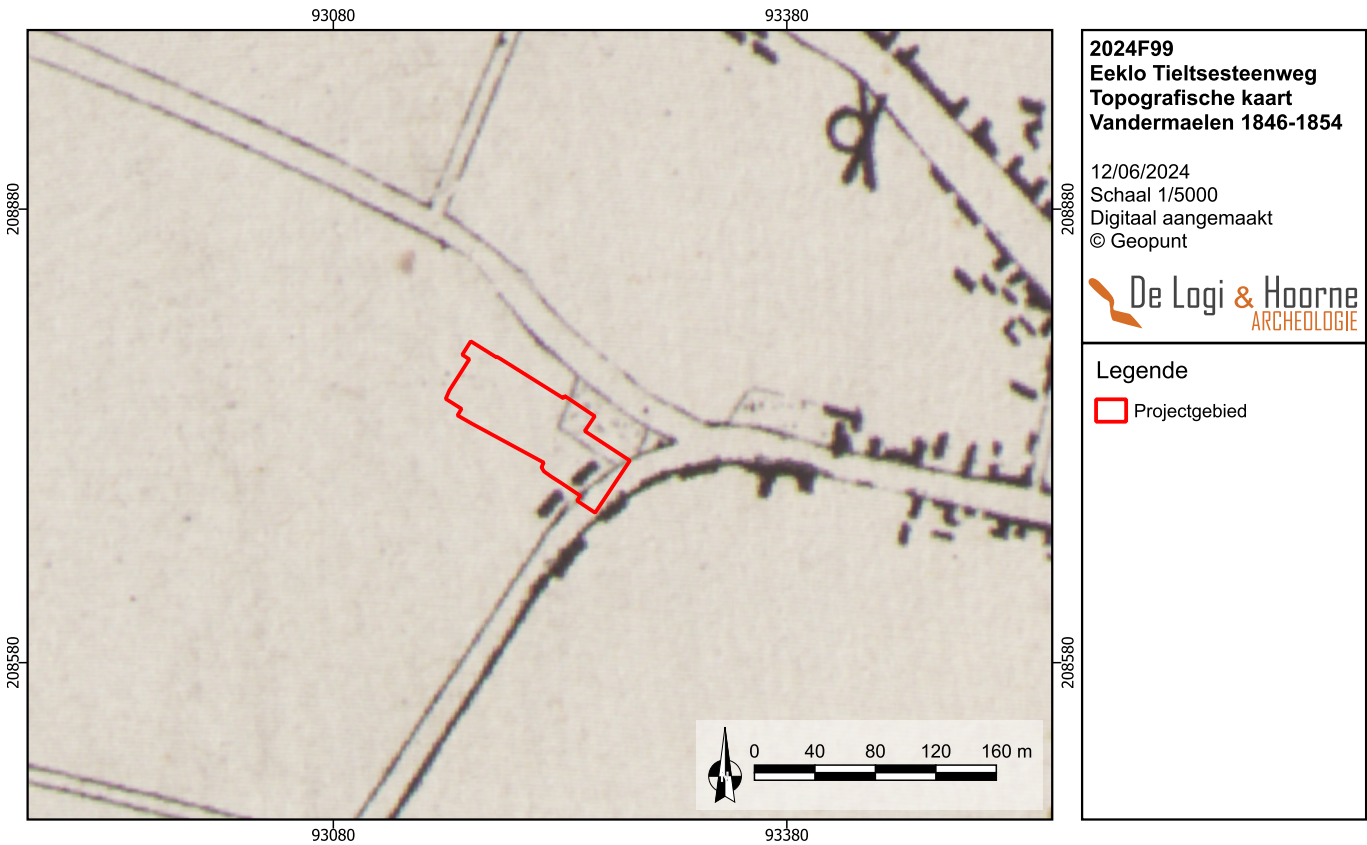
Figuur 10: Het projectgebied op de Ferrariskaart van 1777 (© Geopunt)

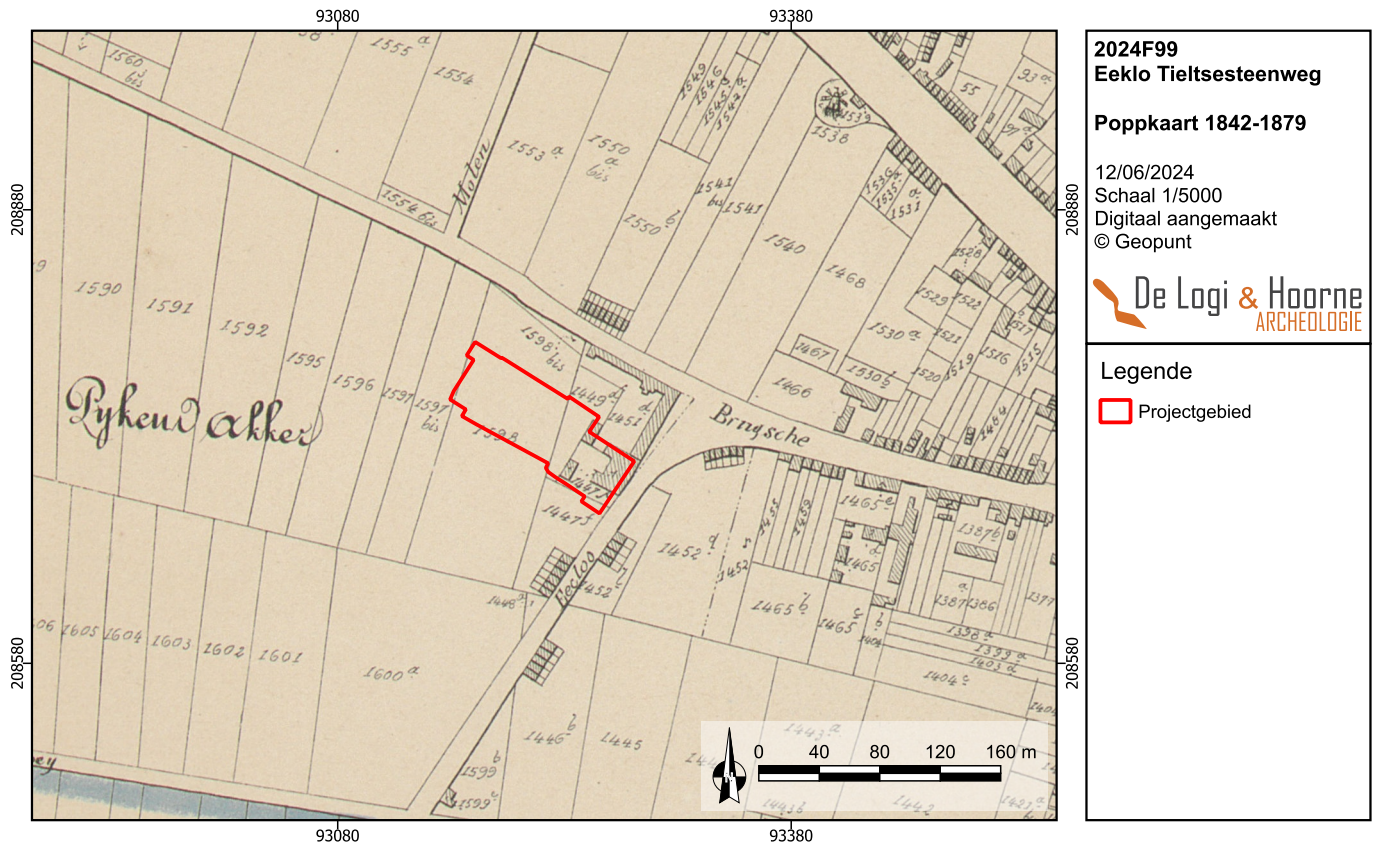

Figuur 11: Het projectgebied op de Atlas der Buurtwegen van ca. 1840 (© Geopunt)

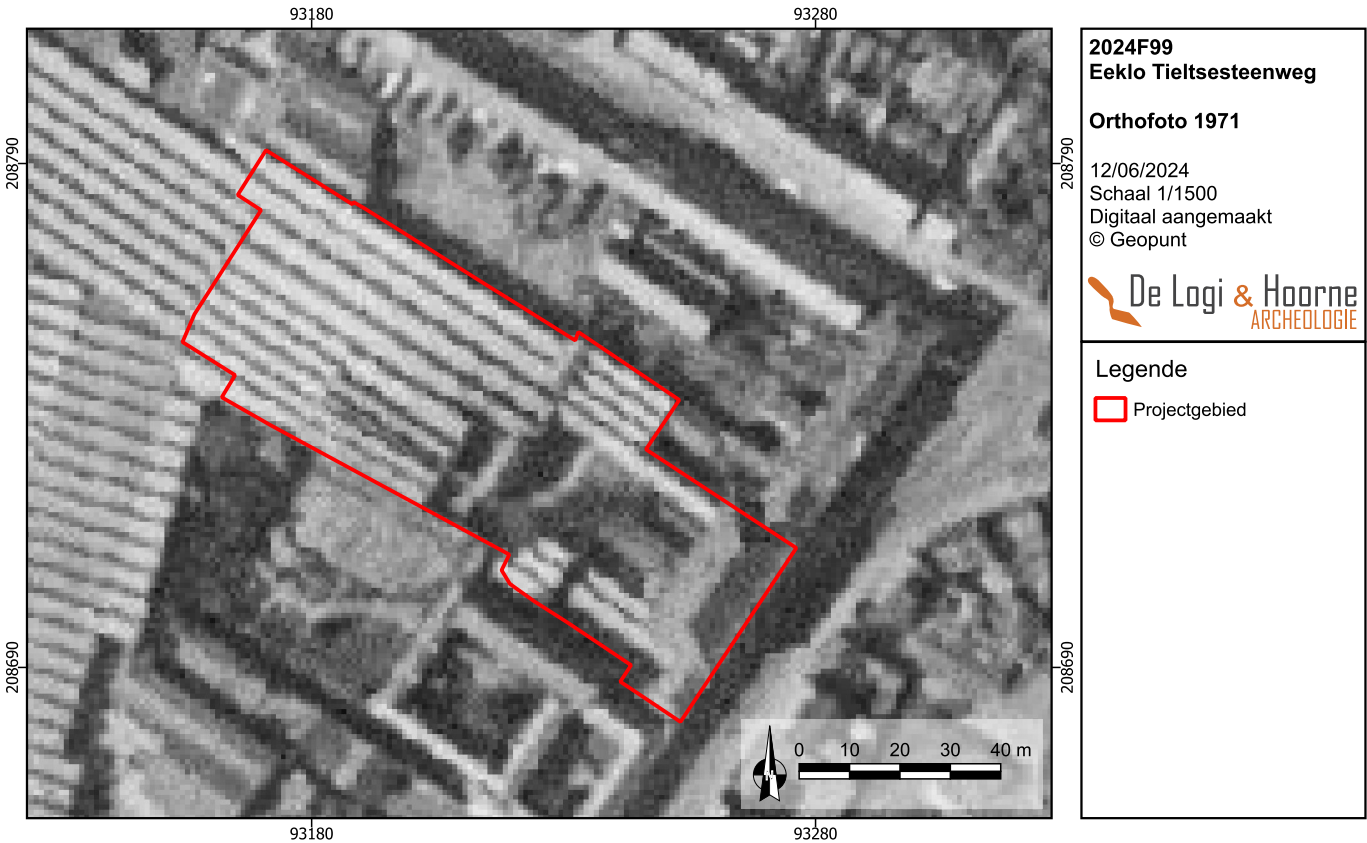
Figuur 12: Het projectgebied op de topografische kaart Vandermaelen van 1846-1854 (© Geopunt)

Figuur 13: Het projectgebied op de Poppkaart van 1842-1879 (© Geopunt)

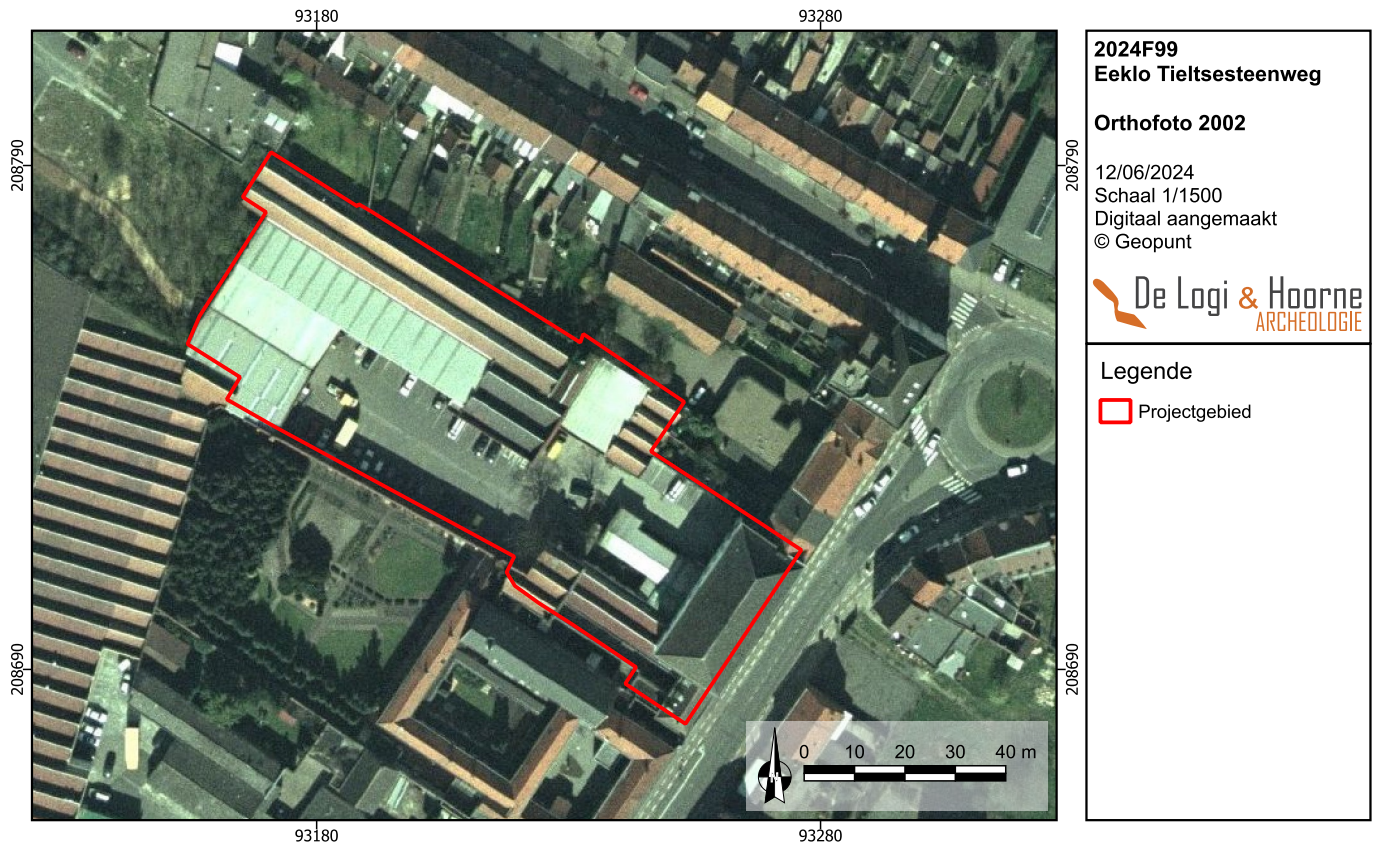
Het projectgebied werd doorheen de jaren ook op enkele luchtfoto's en orthofoto's vastgelegd. De oudste beschikbare orthofoto is een opname uit de zomer van 1971, die helaas zeer onscherp is voor het projectgebied en de omgeving. Op de foto valt bebouwing aan de straatzijde te onderscheiden die zich ten opzichte van de Poppkaart meer naar het noordwesten lijkt uitgebreid te hebben. Een orthofoto uit 1989 toont dat het volledige projectgebied toen al verhard was. Een loods is zichtbaar langs de noordoostelijke zijde en een parking langs de zuidwestelijke. Vanaf het jaar 2000 zijn op een meer regelmatige basis luchtfoto's genomen boven het gebied. De hogere resolutie van deze beelden laat toe meer detail te onderscheiden. Opeenvolgende orthofoto's tonen dat sinds 2002 de bebouwing op het plangebied nagenoeg identiek is aan de huidige.

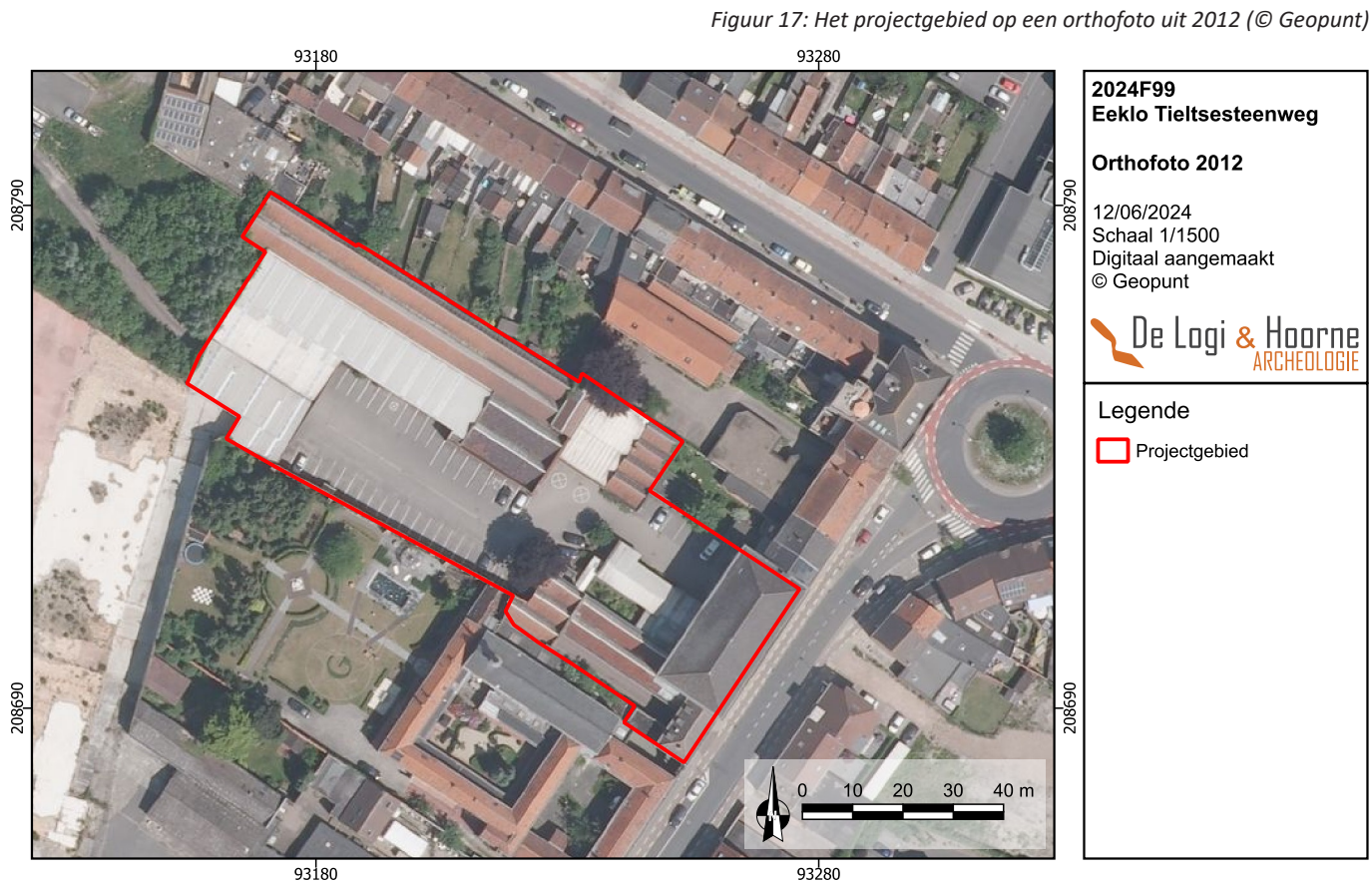
Figuur 14: Het projectgebied op een orthofoto uit 1971 (© Geopunt)

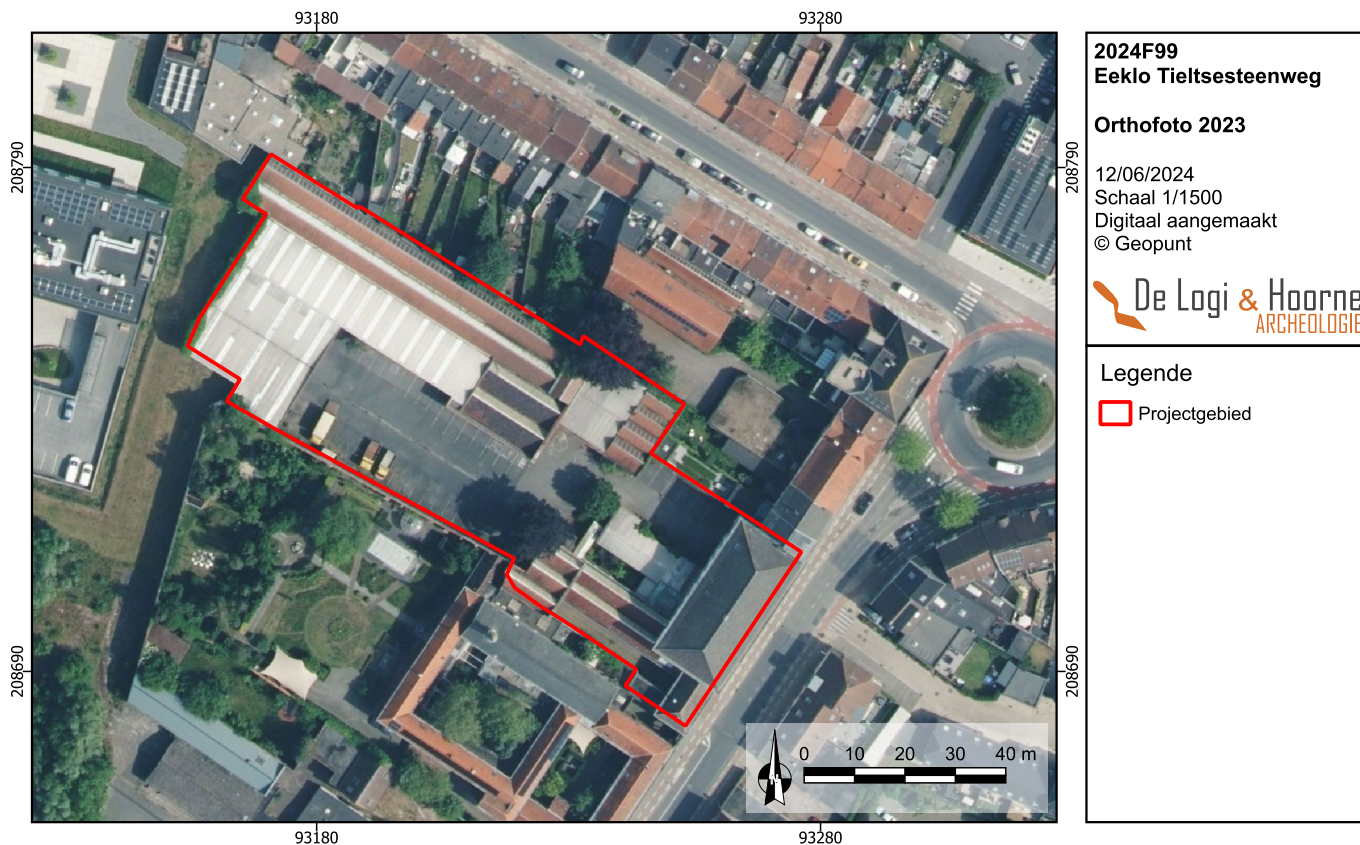
Figuur 15: Het projectgebied op een orthofoto uit 1989 (© Geopunt)

Figuur 16: Het projectgebied op een orthofoto uit 2002 (© Geopunt)

Figuur 17: Het projectgebied op een orthofoto uit 2012 (© Geopunt)

Figuur 18: Het projectgebied op een orthofoto uit 20023 (© Geopunt)

2.2.2. Archeologische voorkennis

Binnen de grenzen van het projectgebied werd in 2018 reeds een archeologisch onderzoek uitgevoerd. Op het terrein net ten noordwesten van het projectgebied en deels overlappend met de noordwestgrens van het projectgebied werd een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd waarbij enkele kuilen uit de nieuwste tijd werden aangetroffen (CENTRAAL ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 224036; POLFIET et al. 2018).

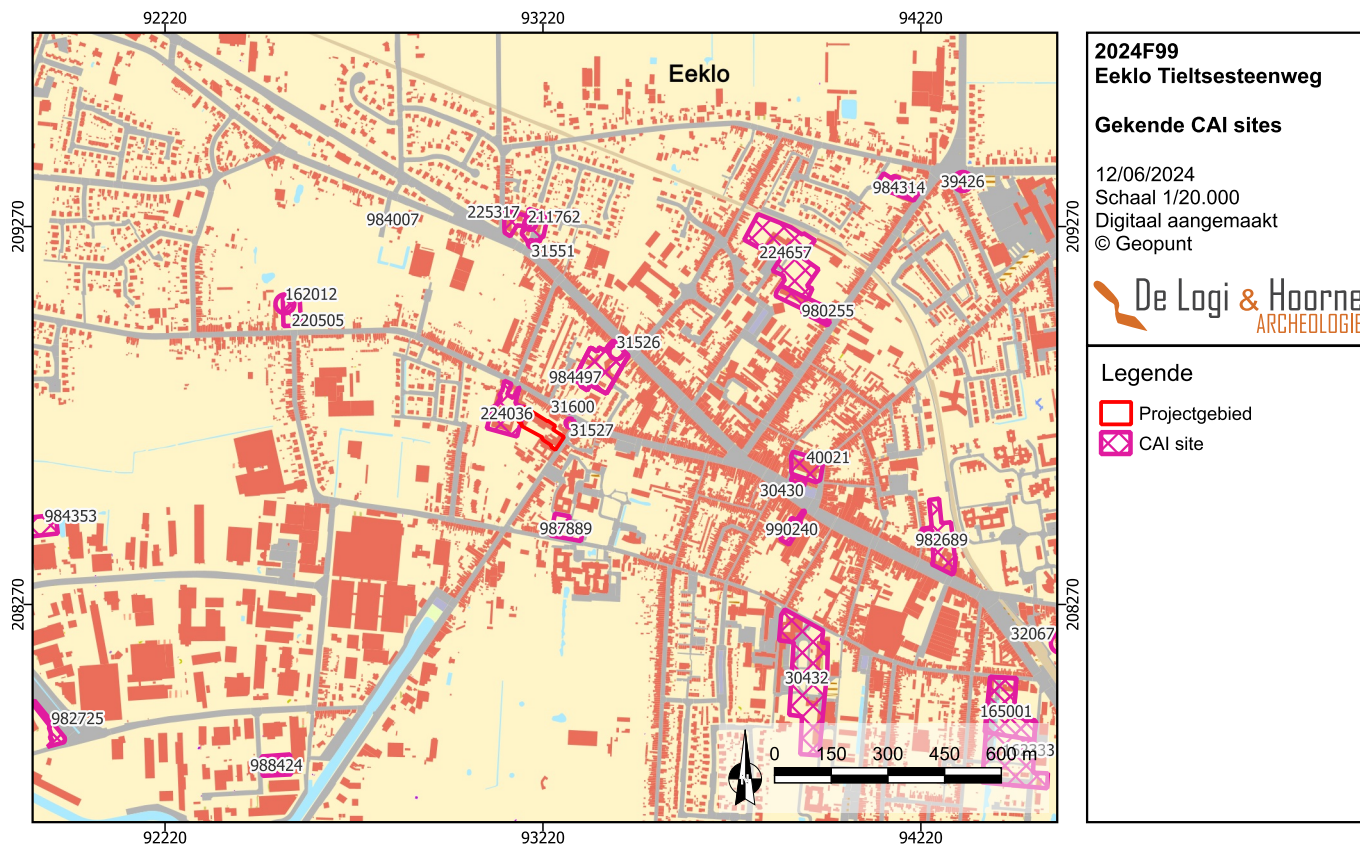
Er werden in de nabije omgeving van het projectgebied nog enkele archeologische onderzoeken uitgevoerd waarbij sporen waarden aangetroffen. Het onderzoek aan de Molenstraat, op 500m in noordelijke richting van het plangebied, bracht enkel sporen van zandwinning uit de 20ste eeuw aan het licht (CENTRAAL ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 211762; Vanoverbeke & Krekelbergh 2015). Ter hoogte van de Schietspoelstraat in Eeklo, op 800m ten noordoosten van het plangebied, werd tijdens een proefsleuvenonderzoek enkel een greppel uit de nieuwste tijd aangesneden (CENTRAAL ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 224657; Acke et al. 2019).

Er bevinden zich ook enkele gebouwen met archeologische waarde in de nabijheid van het projectgebied. Op 700m ten westen van het projectgebied ligt het stadhuis van Eeklo. De oudste fase van dit gebouw dateert uit de 13de eeuw. De huidige staat van het stadhuis werd rond 1650 voltooid, waarna het stadhuis in 1932 nog een grote restauratie kende (CENTRAAL ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, INVENTARISNUMMER 30430; RYSERHOVE 1971: 310-395). Net ten noorden van het stadhuis ligt de Sint-Vincentiuskerk. Bij de aanleg van de huidige Sint-Vincentiuskerk werden funderingen aangetroffen van een oudere kerk. Op basis van de stijl en het bouw materiaal kon deze driebeukige structuur gedateerd worden voor het jaar 1300 (vroege gotiek). Daarnaast zijn onder het portaal oudere muurresten herkend die mogelijk uit de Romaanse periode dateren. Het huidige kerkplein was oorspronkelijk een kerkhof dat rond het jaar 1300 omgeven was door een kerkhofmuur. De oudst gekende verwijzing naar de middeleeuwse parochie dateert uit het jaar 1331 en rond 1400 wordt in de literatuur gewag gemaakt over de verwoesting van de houten kerkstoren. In de 15de en 16de eeuw is de kerk bijgevolg meermaals verbouwd. De huidige Sint-Vincentiuskerk is pas voltooid rond 1883 (CENTRAAL ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS,

inventarisnummer 40021; TONDAT 1992: 3-17). Binnen de categorie openbare gebouwen valt ook het huidige klooster- en scholencomplex van O-L-V Ten Doorn. De kapel bevindt zich op zo'n 850m in zuidoostelijke richting van het projectgebied en gaat terug tot het midden van de 15de eeuw. In de 15de eeuw werd op deze gronden al een stenen kapel opgericht, mogelijk zelfs vroeger. Het klooster en de kapel werden in 1578 vernield, maar de heropbouw startte al vanaf 1600. De huidige kapel dateert uit 1713 maar kende wel verschillende verbouwingen in de 20ste eeuw (CENTRAAL ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 30432; RYSERHOVE 1971: 310-395).

Een groot deel van de archeologische attestaties rondom het projectgebied bestaat uit de vermelding van molens die tussen de late middeleeuwen en nieuwe tijd te dateren vallen. De dichtstbijzijnde molen ligt ter hoogte van de Raverschootstraat en de toen nog niet bestaande Tielstesteeweg, net ten oosten van het projectgebied, en staat gekend als de Oliewindmolen. De oudste vermelding van deze structuur dateert uit 1636, maar mogelijk was deze nog ouder (CENTRAAL ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 31527; PILLE 2001: 2-11). Aan de Molenstraat, op 250m ten noordoosten van het plangebied stond nog een molen. In schriftelijke bronnen wordt gesproken over een molenwal met bijhorend huis, gekend als 'Den Papegaai', uit de 16de eeuw (CENTRAAL ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 31526; PILLE 2001: 2-11). Ook bij het kruispunt van de Molenstraat met de H. Grafstraat, op 500m ten noorden van het projectgebied, stonden verschillende molens. De 'Stampcot de Keyserinne' molen dateerde al uit de 15de eeuw, mogelijk zelfs vroeger, maar werd in de 16de eeuw volledig verwoest (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 31551; PILLE 2001: 2-11). De Westmolen of Hoge molen was zeker in de 16de eeuw in gebruik maar werd verwoest gedurende de godsdienstoorlogen. In het begin van de 17de eeuw is deze wel terug opgebouwd (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 31552; PILLE 2001: 2-11).

Binnen een straal van 1km rondom het projectgebied werden ook een losse vondsten opgemerkt. Ter hoogte van de Raverschootstraat 6, net ten noordoosten van het projectgebied, is de oudste archeologische vondst binnen de stadskern gedaan. Op dit perceel is namelijk een gepolijste bijl uit het neolithicum aangetroffen (CENTRAAL ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 31600; TONDAT 1974: 5). Op 650m ten noordwesten van het projectgebied werden op een geploegde akker houtskool en verbrand bot aangetroffen (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 984007). Het gaat mogelijk om één context. Aan de Raverschootstraat in Eeklo zijn op 700m ten noordwesten van het projectgebied verschillende losse vondsten ingezameld waaronder een Schotse penny uit 1480, een zegelstempel uit de 16de-17de eeuw en enkele munten van Philips II (1557-1567) (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 162012). Op dezelfde plaats werd tijdens een andere metaaldetectie een muntgewicht met een gouden leeuw uit 1499 en musketkogels, lakenloodjes en allerhande uit de nieuwe tijd ingezameld (CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS, inventarisnummer 220505).

Figuur 19: Gekende CAI-sites in de ruimere omgeving op de kadasterkaart (© Geopunt, OE)

2.3. Datering en interpretatie van het onderzochte gebied

Landschappelijk gezien ligt het projectgebied op de zuidelijke zijde van de zandrug tussen Maldegem en Stekene. Deze zandrug was doorheen de eeuwen een aantrekkelijke plaats voor menselijke bewoning en andere activiteiten. Het ligt tevens binnen de afbakening van de historische stadskern van Eeklo. Deze elementen duiden er samengevat op dat het terrein zich op een interessante geografische locatie bevindt. Op basis van de archeologische voorkennis blijkt dat er weinig concrete uitspraken betreffende het archeologisch potentieel voor de ruime omgeving mogelijk zijn. De vroegste archeologische indicaties dateren uit de steentijd maar omvatten enkel vondsten die niet aan een site gelinkt kunnen worden. Voorts komen wel meer attestaties voor uit de late middeleeuwen maar deze vindplaatsen zijn bijna uitsluitend aan de hand van historisch onderzoek gekend. Recentere periodes zoals de nieuwe en nieuwste tijd zijn op verschillende plaatsen aan de hand van een proefsleuvenonderzoek waargenomen.

Historisch kaartmateriaal toont aan dat er vanaf de 19de eeuw bebouwing aanwezig was op het projectgebied. Vanaf het einde van de 20ste eeuw was het projectgebied volledig verhard en bebouwd, een situatie die onveranderd bleef tot op heden.

2.4. Verwachting ten aanzien van archeologisch erfgoed

De informatie verzameld met de bureaustudie wijst voor het plangebied op een behoorlijk archeologisch potentieel. Indien daadwerkelijk archeologische relicten in de bodem aanwezig zijn wordt hier — op basis van de vroegere en hedendaagse ligging van het terrein en het gekend historisch bodemgebruik — geen site met complexe verticale stratigrafie verwacht. De archeologische voorkennis wijst erop dat in nabije omgeving vrijwel geen relevante sporen zijn aangetroffen uit de middeleeuwen of oudere periodes, hoewel die niet uit te sluiten zijn op basis van de historische en landschappelijke voorkennis. De impact van het huidige bodemgebruik op het aanwezige bodemarchief is niet gekend.

2.5. Antwoorden op de onderzoeksvragen

Op basis van het bureauonderzoek kunnen de onderzoeksvragen als volgt beantwoord worden:

- Wat is de landschappelijke ligging van het plangebied en welke invloed heeft dit op het archeologisch potentieel van het terrein?

Het plangebied ligt binnen het Vlaamse Valleilandschap, op de zuidelijke flank van een zandrug. De natuurlijke aantrekkingskracht van het omliggende landschap voor zowel steentijdsites als voor jongere periodes, zorgde voor een interessante landschappelijke locatie.

- Welke evolutie kende het landgebruik en welke invloed heeft dit gebruik op de bewaring van het potentieel aanwezige archeologisch erfgoed?

Sinds de eerste helft van de 19de eeuw komt er bebouwing voor op het projectgebied. Vanaf het einde van de 20ste eeuw tot op heden is het projectgebied volledig verhard en bebouwd. Het bodemtype OB wijst eveneens op antropogene ingrepen op het terrein. Wat de precieze impact van de huidige bebouwing en andere ingrepen was op het bodemarchief, en in welke graad het mogelijke archeologische erfgoed verstoord werd, is voorlopig nog onduidelijk en moeilijk in te schatten.

- Zijn er indicaties voor de aanwezigheid van één of meerdere archeologische sites? Wat is de aard, datering en bewaring? Bestaat hierover voldoende zekerheid?

Op basis van dit bureauonderzoek zijn er geen concrete aanwijzingen voor de aan- of afwezigheid van een of meer archeologische sites. Er bestaat onvoldoende zekerheid over de effectieve aan- of afwezigheid en de bewaringsgraad van een archeologische vindplaats op het plangebied.

- Wat is het archeologisch potentieel van het projectgebied?

Op basis van het uitgevoerde bureauonderzoek kent het plangebied een behoorlijk archeologisch potentieel.

- Wat is het wetenschappelijk kennispotentieel van een eventueel aanwezige archeologische site op lokaal, regionaal en op Vlaams niveau?

Een eventueel aanwezige archeologische vindplaats binnen het projectgebied kan waardevolle informatie bevatten over de archeologische kennis binnen de historische stadskern van Eeklo. Afhankelijk van de daadwerkelijk aanwezige relictten kan het bodemarchief ook kennis met betekenis op regionaal en Vlaams niveau bezitten.

- Welke impact hebben de geplande werken op het archeologisch bodemarchief?

Het projectgebied is 5492m² groot waarvan over een oppervlakte van 4776m² de bedreiging tegenover het potentieel aanwezige bodemarchief reëel is. Het gaat om de bouw van een appartementencomplex over een oppervlakte van 871m² tot op een diepte van 4,85m, de aanleg van twee wadi's over een oppervlakte van 59m² tot op een diepte van 0,5m en de aanleg van verharding verspreid over het terrein tot op een diepte van 0,4m. De impact van de huidige bebouwing op het bodemarchief is nog onbekend.

Op basis van de resultaten van het bureauonderzoek kunnen niet alle onderzoeksvragen met voldoende zekerheid beantwoord worden. Bijkomende fases van archeologisch vooronderzoek zijn nodig om vast te stellen of binnen het plangebied een goed bewaarde, wetenschappelijk waardevolle archeologische vindplaats aanwezig kan zijn. Deze gegevens zijn noodzakelijk om een correct programma van maatregelen te kunnen maken, dat indien nodig de waardevolle informatie in de bodem *in* of *ex situ* veilig stelt.

2.6. Afweging noodzaak en motivering verder onderzoek

Op basis van de resultaten van het voorafgaand bureauonderzoek moet het mogelijk zijn een strategie te bepalen om het doel van het archeologisch vooronderzoek op een wetenschappelijk, praktisch en economisch efficiënte wijze te bereiken. Er dient concreet te worden afgewogen welke methode, of combinatie van methodes, van vooronderzoek de nodige informatie zal opleveren rekening houdend met de specifieke kenmerken van het plangebied.

Een **veldkartering** is voor dit projectgebied niet aangewezen. De oppervlakte is namelijk grotendeels bebouwd en verhard. Zelfs wanneer het terrein wordt vrijgemaakt, worden weinig intacte bodems met *in situ* vondsten verwacht. Het recente bodemgebruik kan vrij veel ruis opleveren voor relevante resultaten van een veldkartering (visueel of metaaldetectie). Geen enkel deel is in gebruik als akkerland, wat de ideale omstandigheid is voor het uitvoeren van een veldkartering. Dit type onderzoek is niet aangewezen voor het plangebied en zou geen enkele potentiële kennisvermeerdering met zich mee brengen. Het is nuttiger om in te zetten op methodes die toelaten om onmiddellijk een nuttige evaluatie van het terrein te maken.

Hetzelfde geldt voor **geofysisch onderzoek**, dat met name nuttig is voor grootschalige en voornamelijk lineaire sporen te herkennen. Methodes zoals veldkartering en geofysische onderzoek laten bovendien niet toe met zekerheid uitspraken te doen over de datering van de mogelijk aanwezige sporen en in te schatten wat de bewaringsgraad van de site is. Voor dit project is geofysisch onderzoek niet aanbevolen.

Een **landschappelijk booronderzoek** is aangewezen. Op basis van het bureauonderzoek lijkt het plangebied geen duidelijk potentieel aan steentijdsites te bevatten maar de geologische en bodemkundige setting sluiten een bewaard loopoppervlak of afgedekte niveaus met een potentieel *in situ* steentijdsite niet uit. Landschappelijk gezien ligt het op de zuidelijke zijde van een dekzandrug, waar prehistorische sporen niet uit te sluiten zijn. Het doel van dit landschappelijk booronderzoek is om te bepalen of er bodems voorkomen waar *in situ* steentijdsites bewaard kunnen zijn en deze zones af te bakenen. Het booronderzoek kan ook verstoorde zones identificeren en afbakenen, en de bewaring en diepte van het archeologisch niveau helpen inschatten. Afhankelijk van de resultaten kan vervolgens een verkennend, eventueel ook een waarderend booronderzoek en eventueel een proefputtenonderzoek worden uitgevoerd.

Verkennend en/of waarderend archeologisch booronderzoek wordt gehanteerd nadat zones met een grote trefkans voor steentijd artefactensites werden vastgesteld. Door middel van verkennende boringen wordt nagegaan of op het plangebied effectief steentijd artefactensite(s) aanwezig zijn, en waar deze zich bevinden. Met waarderend archeologisch booronderzoek worden de aangetroffen concentraties verder geëvalueerd. Na een of twee fases van archeologisch booronderzoek kan de aangetroffen steentijd artefactensite gewaardeerd worden door middel van een **proefputtenonderzoek**. De uitvoering van deze fases is slechts nuttig wanneer het landschappelijk bodemonderzoek het potentieel voor steentijd artefactensites heeft vastgesteld.

Een **proefsleuvenonderzoek** is een methode van vooronderzoek die een grotere impact heeft op het terrein. Wanneer de afwezigheid van steentijd artefactensites nog niet is vastgesteld, is deze methode, wegens de te verwachten schade aan mogelijke steentijd concentraties, minder geschikt. Een proefsleuven- of proefputtenonderzoek zal antwoord bieden op alle onderzoeksvragen met betrekking tot archeologische sporen of muurwerk. Er is een grote kans op zekerheid betreffende de aan- of afwezigheid van een archeologische vindplaats, de bewaringsgraad en de wetenschappelijke waarde van de relictten. Ook de locatie, horizontaal en verticaal, kan goed bepaald worden. Een proefsleuvenonderzoek is de meest geschikte methode om terreinen te evalueren waar geen complexe verticale stratigrafie wordt verwacht. De aan- of afwezigheid, afbakening, densiteit, datering, aard en bewaringsgraad van archeologische vindplaatsen kan snel worden vastgesteld. Ook kan het bodemkundig verloop zowel horizontaal als verticaal worden bestudeerd. De methode is toepasbaar op zo goed als alle terreinen die vrij zijn van bebouwing, verhardingen en dichte begroeiing. Een proefputten- of proefsleuvenonderzoek biedt een grote kans op kennisvermeerdering met een relatief lage kost. Eens het plangebied is vrijgemaakt van de aanwezige bebouwing en verharding is deze werkwijze uitvoerbaar.

Aangezien geen zekerheid bestaat over het potentieel op steentijd artefactensites binnen het plangebied dient een landschappelijk bodemonderzoek door middel van boringen uitgevoerd te worden. Deze methode is de meest geschikte voor dit doel en is kan uitgevoerd worden in uitgesteld traject nadat het terrein is vrijgemaakt van de aanwezige bebouwing en verharding. Indien hiermee in bepaalde zones een groot potentieel op steentijd artefactensites wordt

vastgesteld, dienen deze locaties verder geëvalueerd te worden door middel van verkennend en/of waarderend archeologisch booronderzoek. Als het daarna noodzakelijk wordt geacht kan nog een proefputtenonderzoek in functie van steentijd artefactensites worden uitgevoerd. Indien met het landschappelijk bodemonderzoek bepaald werd dat op het terrein geen potentieel voor steentijd artefactensites bestaat, of nadat de zones met potentieel voor steentijd artefactensites voldoende zijn onderzocht, moet de aan- of afwezigheid van archeologische sporen of muurwerk, en de eventuele bewaringsgraad en wetenschappelijke waarde ervan met een proefsleuvenonderzoek bepaald worden. Deze fase van vooronderzoek is kan uitgevoerd worden in uitgesteld traject nadat het terrein is vrijgemaakt van de aanwezige bebouwing en verharding.

3. Synthese

De initiatiefnemer wenst een terrein van 5492m² ter hoogte van de Tieltsessteenweg 16-20 te Eeklo te ontwikkelen. Het gaat om de renovatie van enkele bestaande gebouwen en de herinrichting van de overige 4776m². Er wordt een appartementencomplex opgericht, twee wadi's worden uitgegraven en er wordt verharding aangelegd voor auto-, fiets- en wandelwegen.

Het terrein bevindt zich op de zuidelijke flank van een zandrug in de afgebakende historische kern van Eeklo, wat het een interessante locatie maakt voor archeologische sporen. Het bureauonderzoek wijst op een behoorlijk archeologisch potentieel. De bebouwing en verharding van het terrein kan een negatieve invloed hebben op de bewaring van de sporen, dit is echter niet geweten op basis van het bureauonderzoek.

Op basis van het bureauonderzoek bestaat er onvoldoende zekerheid over de effectieve aan- of afwezigheid en de effectieve bewaringsgraad van een archeologische vindplaats op het plangebied. Er wordt daarom een landschappelijk bodemonderzoek (indien nodig gevolgd door een verkennend en/of waarderend booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek) en een proefsleuvenonderzoek geadviseerd in uitgesteld traject.

HOOFDSTUK 2: BIBLIOGRAFIE

1. Bibliografie

Acke B., Bracke M. & Fonteyn P., 2019. Archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem Eeklo-Schietspoelstraat. Acke & Bracke.

Agentschap Onroerend Erfgoed, 2024a. *Historische stadskern van Eeklo*. In: Inventaris Onroerend Erfgoed, geraadpleegd via <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/300594> op 11/06/2024.

Agentschap Onroerend Erfgoed, 2024b. *Patersstraat*. In: Inventaris Onroerend Erfgoed, geraadpleegd via <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/themas/10602> op 11/06/2024.

Antrop M., 2002. *Traditionele landschappen van het Vlaamse Gewest, Versie 6.1*, opgemaakt door de Vakgroep Geografie van de UGent.

Borremans M., 2015. *Geologie van Vlaanderen*, Gent.

De Brabandere F., De Vos M., Mennen V., Ryckeboer H. & Van Osta W., 2010. *De Vlaamse gemeentenamen. Verklarend woordenboek*, Brussel.

De Moor G. & Van De Velde D., 1995. Toelichting bij de Quartairgeologische Kaart. Kaartblad 14 – Lokeren, Gent.

De Potter F. & Broeckaert J., 1973. *Geschiedenis van de Gemeenten der provincie Oost-Vlaanderen, Arrondissement Eeklo*, Gent.

De Schrijver X.P., 1993. Het stadhuis van Eeklo. *De Eeklose Dobbелgebakkene* 2: 14-15.

De Vos A., 1971. Eeklo: van natuurlandschap tot stratennet. *Appeltjes van het meetjesland* 22: 6-88.

De Vos A., Stockman L., Van de Woestijne P. & Devos M., 1994. *Meetjeslandse toponiemen tot 1600. 4: De keuren van Eeklo-Lembeke en Kaprijke. 1: Eeklo*.

Dondeyne S., Vanierschot L., Langohr R., Van Ranst E. & Deckers J., 2015. De grote bodemgroepen van Vlaanderen. Kenmerken van de 'Reference Soil Groups' volgens het internationale classificatiesysteem World Reference Base. KU Leuven & Universiteit Gent in opdracht van Vlaamse Overheid, Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, Afdeling Land en Bodembescherming, Ondergrond, Natuurlijke Rijkdommen.

Jacobs P., 2015. Het midden-Eoceen en laat-Eoceen. In: Borremans M., 2015. *Geologie van Vlaanderen*. Gent, 136 – 146.

Lampaert L., 1967-1973. *De Geschiedenis van Eeklo*, Eeklo

Pille F., 2001. Het Eeklose landboek (1638), Deel II: belopen 36-64. Werkinstrumenten 5, zeventigste beloop, Eeklo.

Pille F., 2003. Zes eeuwen stadhuis, 1. De 15de en 16de eeuw. *De Eeklose Dobbелgebakkene* 12: 57-68.

Polfliet B., Slabbinck F. & De Decker S., 2018. *Raveschootstraat (Eeklo, Oost-Vlaanderen), Nota Vooronderzoek met ingreep in de bodem (fase 1). Verslag van resultaten proefsleuvenonderzoek*, Sint-Michiels-Brugge.

Ryserhove A., 1971. Oud Eeklo. *Appeltjes van het Meetjesland* 22: 310-395.

Tondat R., 1974. Voorhistorische vondst te Raverschoot, Eeklo. *Ons Meetjesland* 7, 1: 35.

Tondat R., 1992. De oude kerk van de stad Eeklo. *De Eeklose Dobbелgebakkene* 1: 3-17.

Tondat R., 1993. De Groot Goed hoeve Huysmans. *De Eeklose Dobbелgebakkene* 2: 11-13.

Van De Bouchaute C., 1982. *De Sint-Vincentiuskerk te Eeklo*, Eeklo.

Van Hoecke R., 1995-1998. De annalen van Ten Doorn (1-13). *De Eeklose Dobbелgebakkene* 4 tot 7.

Vanoverbeke R. & Krekelbergh N., 2015. Archeologische prospectie met ingreep in de bodem. Eeklo, Molenstraat. *BAAC Vlaanderen rapport* 123, Gent.

Geraadpleegde websites:

<https://cai.onroenderfgoed.be/> (geraadpleegd op [11/06/2024](#))

(De Centrale Archeologische Inventaris is een inventaris van tot nog toe gekende archeologische vindplaatsen. Vanwege het specifieke karakter van het archeologisch erfgoed dat voor ons verborgen zit in de ondergrond, is het onmogelijk om op basis van de Centrale Archeologische Inventaris met zekerheid uitspraken te doen over de aan- of afwezigheid van archeologische sporen. De aan- of afwezigheid van archeologische sporen dient met verder archeologisch onderzoek vastgesteld te worden.)

<https://dov.vlaanderen.be/dovweb/html/index.html> (geraadpleegd op [11/06/2024](#))

<https://geo.onroenderfgoed.be/> (geraadpleegd op [11/06/2024](#))

<http://www.geopunt.be> (geraadpleegd op [11/06/2024](#))

<https://inventaris.onroenderfgoed.be/> (geraadpleegd op [11/06/2024](#))